உ

குமரன்றுணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

சம்புடம் 2 } 1903ளு மேமீ { இலக்கம் 6

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்.

புண்ணிய பூமியாகிய இப்பரதகண்டத்தின் தென்பால் வழங்கும் அமிழ்தினுமினிய தமிழ் முதுமொழிக்கு ஈராயிர வருடங்கட்கு முன்னரிருந்த சங்கங்கண் மூன்று. அவை முறையே தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் எனப்படும். இங்ஙனம் பேரறிவாளரான புலவர் பெருமக்கள் பல்லோரை ஒருங்குகூட்டித் தமிழை வளர்க்கும் வண்ணம் முதலில் தொடங்கினோர் **காய்சினவழுதி** என்னும் பாண்டிவேந்தரேயாவர். பின்னர் இவர் வழித்தோன்றியோரும் இவர் கொண்ட இந் நன்முயற்சியைத் தாமும் விடாது மேற்கொண்டு நடத்தி வருவாராயினர். இதன்றிறம் விரிக்கிற் பெருகும். இச்சங்கங்க ளொழிந்தபின் சமணப் புலவர்கள் பற்பல இலக்கிய இலக்கண நூல்களைச்செய்து தமிழ் வளர்ப்பாராயினர். பின்னர் ஆங்காங்குத் தோன்றிய பல்பெரும் புலவரும் ஆதீனத்தவர்களும் சிற்சில சமஸ்தானாதிபதிகளும் இத்தொழிலை மேற்கொண்டு வந்தனர். ஆங்கில வன்மைபெற்ற கிறிஸ்தவப் பாதிரிகளுட் சில்லோரும் தமிழுக்குதவியாயிருந்தனர். ஆயினும் பல்பெரும் புலவர் ஓரிடத்திலிருந்து தமிழ் வளர்ச்சி செய்வான் யோசித்தற்குரிய இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய **சங்கம்** ஒன்று இல்லாமை அறிஞர் மனத்தைக் கவலைக்கடற்குட் புகுத்திய தென்பதை மறுப்பவர் யாவர்?

உக்கிரப்பெருவழுதி காலத்தே கடைச்சங்கம் ஒடுங்கியது. ஒடுங்கிய இடத்தே தோன்றும் என்னுஞ் சித்தாந்தக் கருத்தின்படி **மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்** என்னும் பெயர் வாய்ந்த இந்நான்காந் தமிழ்ச் சங்கமானது சேது

சமஸ்தான வேந்தர் வழித்தோன்றிப் பெரும்புகழ் பெற்றிருந்த ஸ்ரீமாந் பொன்னுசாமித் தேவரவர்களின் அருமைத் தவப் புதல்வரும் பாலவநத்தம் ஜமீந்தாரும் இலக்கிய இலக்கண சாஸ்திர நூலுணர்ச்சியான் மிக்காரும் "இருவேறுலகத் தியற்கை திருவேறு தெள்ளிய ராதலும் வேறு" என்ற மெய்ம்மொழிப் பொருளை வேறுபடுத்தும் பெற்றிவாய்ந்த பேரறிவாளரும் ஆகிய ஸ்ரீமாந் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் பரிபாலனத்தே இம்மதுரை யம்பதிகண் தோன்றுவதாயிற்று. இது தோன்றி இரண்டு வருடங்களாகின்றன. மாணுக்கர்க்கு உண்டி, உடை முதலியன கொடுத்துச் செந்தமிழ்க் கல்வி கற்பிக்கும் **சேதுபதி செந்தமிழ்க்கலாசாலையும்,** யாவரும் வந்து எடுத்துப் படித்து மகிழ்தற்குரியவாகத் தமிழ் சமஸ்கிருதம் முதலிய பாஷைகளில் பற்பல நூல்களைத்தொகுத்து வைத்திருக்கும் **பாண்டியன் புத்தகசாலையும்,** பற்பல நூல்களையும் பத்திரிகைகளையும் வெளியிடுதற்கு இன்றியமையாத சாதனமாகிய மிகப்பெரிய யந்திரங்களா னமைக்கப் பட்ட **தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலையும்** இச்சங்கத்தின் அங்கங் கங்களாக அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. தமிழபிமானிகட்குப் பெரிதும் பயன் படற் பாலதாக **செந்தமிழ்** என்னும் பெயரால் மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை யொன்று புத்தக ரூபமாக சென்ற சுப்கிருதுஞு கார்த்திகைமீ தொடங்கி இச்சங்கத்து நின்று வெளிப்பட்டு வருகின்றது. இதனுள் அரிய பெரிய விஷயங்கள் பல தக்க பண்டிதர்களால் வெளியிடப் பெறுகின்றன. தற்காலத்து ஆங்கில கல்விச்சாலைகளிற் கற்கும் மாணுக்கர் தமது தாய் பாஷையாகிய நம் அருமைத்தமிழை அலட்சியஞ் செய்து வருவதை யாவருமறிவர். அன்னோர் அது செய்யாது ஊக்கத்துடன் விரும்பிக் கற்று நல்வழிப்பட் டுய்யுமாறு கருதி மெட்ரிக்குலேஷன், எப். ஏ., பீ. ஏ. வகுப்புத் தமிழ்ப்பாடங்களில் அவரைப் பரீக்ஷித்துத் தேறுமுறைக் கேற்பப் பொருட் பரிசும், யோக்கியதா பத்திரமும் அளிப்பதாக ஒரு சிறந்த ஏற்பாடு இச்சங்கத்தவர் செய்திருத்தல் யாவரும் கொண்டாடற் பாலதே. இப்பரிக்ஷையில் தேறினவர் விவரத்தை நம் பாநுவில் முன்னரே வெளியிட்டிருக்கின்றனம்.

இச்சங்கத்தினது வித்துவக்கழகத்தினர் தமிழ் வித்வான்கள், ஆங்கிலத் தமிழ் வித்வான்கள், சமஸ்கிருத வித்வான்கள், ஆங்கில சமஸ்கிருத வித்வான்கள் என நான்குவகுப்பினராவர். இவ்வாறு தற்போது இங்கு வித்வான்களாயிருப்போர் ஐம்பத்தேழுபேர், இன்னோர் இச்சங்கத்தின் ஒவ்வொரு அப்த பூர்த்தி மகோற்சவகாலத்தும் இம் மதுரையம்பதிக்கண் ஒருங்குகூடி தமிழபிவிர்த்திக்கு வேண்டிய விஷயங்களை ஆலோசித்துத் தீர்மானிப்பர். இம்

முறைப்படி இச்சங்கத்தின் இரண்டாம் வருஷோற்சவக் கூட்டம் நிகழும் 1903ஞு மேமீ 21உ யன்று நிறைவேறிற்று.

அன்று மாலை 3 மணிக்கு மதுரை வடக்கு வெளிவீதியில் அமைக்கப் பட்டுள்ள தமிழ்ச்சங்கம் முத்திராசாலையில் வித்வான்களும் பிரபுக்களும் வந்து சிற்றுண்டி, பழம், காபி முதலிய உட்கொண்டு யாவரும் அணியணியா யமைக்கப்பெற்ற ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர். இத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதியாகிய ஸ்ரீமாந் பாண்டித்துரையவர்க ளெழுந்து தெய்வ வணக்கம் கூறி இச்சங்கத்து வித்துவக் கழகத்தவரு ளொருவரும் திரிசிரபுரம் எஸ். பி. ஜி. கலாசாலைப் போதகரும் ஆங்கில வித்துவப்பட்டங்களு ளுயர்ந்ததான எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவருமான கனம் குருராவ் அவர்களை இக்கூட்டத்திற்கு அக்கிராசனாதிபதியா யிருக்குமாறு வேண்டினார்கள். சபையோர் யாவரும் தமது கரகோஷத்தால் தம் விருப்பும் இதுவேயென்று வெளியிடக் கனம் குருராவ் அவர்களும் அங்கீகரித்து அக்கிராசனம் வகித்தார்கள்.

அநந்தரம் சங்கத்தின் காரியதரிசியவர்கள் இரண்டாம் வருஷோற்சவத்தின் அறிக்கைப்பத்திரம் வாசித்தார்கள். இவ்வறிக்கைப் பத்திரம் (அச்சிட்ட புத்தகம்) அங்குவந்திருந்த யாவர்க்கும் கொடுக்கப்பட்டது. பின்னர் இக்கூட்டத்திற்கு வரமுடியாமைபற்றி ஸ்ரீமாந் பாஸ்கரசேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள், பிரமமஸ்ரீ மஹா வித்வான் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் முதலிய சிலர் அனுப்பிய விஞ்ஞாபனக் கடிதங்கள் வாசிக்கப்பட்டன.

இம் மஹோற்சவத்தின் பொருட்டு இங்குவந்திருந்த வித்துவசிரோமணிகளான ரா. அப்புவையங்காரவர்கள், எம். ஆர். ஸ்ரீநிவாசையங்காரவர்கள், அம்பலவாண நாவலரவர்கள், எம். எஸ். பூரணலிங்கம் பிள்ளையவர்கள், திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளையவர்கள், தி. பா. சிவராம பிள்ளையவர்கள், தரங்கை ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்கள், முதலியவர்களில் சிலரும் மதுரைமாநகரத்தில் வசிக்கும் வித்துவ சிகாமணிகளிற் சிலரும், சங்க சம்பந்தமாகப் பேசினார்கள். இவருள் எம். எஸ். பூரணலிங்கம் பிள்ளையவர்கள் தற்காலம் ஆங்கில பாஷையில் வெளிவந்துள்ள அகராதிகளைப்போலத் தமிழில் விரிவான அகராதி யொன்றும், தெரிந்தமட்டில் வித்வான்கள் சரித்திரங்களும், இச்சங்கத்தவரால் எழுதப்பட்டு வெளிப்படவேண்டுமெனவும், தி. பா. சிவராமபிள்ளையவர்கள் தமிழ் நாட்டுப் பல நகரங்களிலு மிருக்கிற தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களில் கற்கும் மாணாக்கர்களையும் தமிழில் பரீக்ஷித்து அன்னார் தேறுமுறைக் கேற்பப் பரிசும் பட்டமு மளிக்கவேண்டு மெனவும் பேசினார்கள். இவ்விருவர் வேண்டுகோளையும் சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதி

யவர்கள் அங்கீகரித்து அகராதி வேண்டுவது மிகவும் அவசியமேயெனவும் அது இப்போது யாழ்ப்பாணம் வித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ அ. குமாரசாமி பிள்ளையவர்களால் எழுதப்பட்டு வருவதாயும் முடிவுபெற்றவுடன் வெளிவருமெனவும், சரித்திரங்கள் சங்க வித்வான்களால் எழுதப்படவேண்டுவது அவசியமேயெனவும், கிராமத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலக் கலாசாலைகளில் நடக்கிற விதம் ஒரே விதமான பாடங்கள் அமைக்கப்பெறுமல் ஒவ்வொரு நகரத்தும் ஒவ்வொரு பாடங்களை நடத்தலால் பரீக்ஷை நடத்தல் தற்போது அசாத்தியமெனவும் பாடங்களை ஒரு ஒழுங்குக்குக் கொண்டுவந்து பின்னர் அம்முறை ஏற்படுத்துவது பற்றி யோசிக்கலாமெனவும் கூறியதுடன் ஏனையோர் பலரும் பேசியவற்றுள் தம்மைப் பேருபகாரியென்று கொண்டாடியதைத் தாம் அங்கீகரியாமல் தாம் ஒன்றுஞ்செய்யவில்லையெனவும் அங்கத்தவராகிய கல்விமான்கள் செய்யும் உபகாரமே பெரிதெனவும் மிகவும் பணிவுடைமை காட்டிப் பேசினார்கள். இங்கு அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் "பெருக்கத்து வேண்டும் பணிவு" "பணியுமா மென்றும் பெருமை" என்றவண்ணம் பேசியதானது யாவர்மனத்தும் நின்று ஒவ்வொரு நிமிஷத்தும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதே. தளர் நிலையில் இருந்த தமிழை உயர் நிலைக்குக் கொண்டுவர முன் வந்து கைகொடுத்த இவ்வள்ளலது வள்ளற்றன்மையைப்பற்றி வியந்து புகழ்ந்து ஏனைப்புலவர் பலரும் பேசியது அன்னார் கடமையேயன்றிப் பிறிதில்லை. முடிவில் அப்போது அக்கிராசனம் வகித்த கனம் குருராவ் அவர்கள் தமது கல்விவன்மையும் வாக்குச் சாதுரியமும் வெளிப்படுமாறு எல்லா விஷயங்களையும் பற்றி இனிது பேசினார்கள். அப்பால் சந்தன தாம்பூல புஷ்பங்களால் சபையோர் பலரும் உபசரிக்கப்பட்டனர். அதன் பின்னர் போனகிராப் வாத்திய மூலமாக தேவார திருவாசகங்களும், சில சங்கீதவான்கள் பாடல்களும், கடவாத்தியம் பிட்டில் இந்துஸ்தானிப் பாடல்களும், புகைவண்டி விகடமும், ஸ்ரீமாந் பாண்டித்துரைசாமியவர்களின் சைவப்பிரசங்கமும் செவிக்கின்பம் பயக்க கேட்பித்தமை சபையோர்க்குப் பெருமகிழ்ச்சி யூட்டியது. பின் வாழ்த்துக் கூறி 6 மணிக்கு அன்று சபை கலைந்தது.

மறுதினம் காலை 8 மணி முதல் 12 மணி வரையில் சங்கத்து அங்கத்தவர்கள் கூடி இவ்வருடத்து நிகழவேண்டும் விஷயங்களைப் பேசினார்கள். மாலையிலும் இச்சபைகூடிற்று. மறுதினம் மாலையில் 5 மணிக்கு சுதேசகலாசாலையில் பொதுக்கூட்டங்கூடிற்று. அங்கு இச்சங்கப் புலவருள் ளொருவரான நாகூர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வா. குலாங்காதிறு நாவலரவர்கள் பாடியனுப்பிய

புலவராற்றுப்படை அரங்கேற்றப்பட்டது. அப்பால் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்களால் நான்காந் தமிழ்ச் சங்கமாட்சிமை என்ற விஷயம் இனிது பிரசங்கிக்கப்பட்டது. பின்னர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ப. ஆ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்களால் ஏடுந்தேடும் விஷயம் செவ்விதாகப் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. பின்னர் அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் இவ்வெல்லா விஷயங்களையும் பற்றிப் பேசினார்கள். (இவ்விஷயங்களைப்பற்றி அடுத்த பத்திரிகையில் விரித்துக் கூறுவாம்). பின்னர் நடந்த சினிமோடோகிராப் (Cinemotograph) காட்சி வியக்கத்தக்கதே. அப்பால் சபை கலைந்தது. இத்துடன் வருஷோற்சவக் கொண்டாட்டம் குறைவின்றி நிறைவேறின.

நமது பானுவில் வெளியிடப்பட்டுவந்த ஞானாமிருதம் என்னும் சிறந்த சைவசித்தாந்த நூலானது திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவானும் இச்சங்கத்துத் தமிழ் வித்வான்களுள் ஒருவரும் ஆகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சேற்றூர் மு. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள் பரிசோதனைக்குள்ளடங்கி இச்சங்கத்துநின்று ஆச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படும் என்ற விஷயம் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையை வாசிக்கும் நண்பர்பலருமறிவர். இது தமிழ் நாட்டுக்குப் பேருபகாரமாகும். இங்ஙனம் வெளிவருதலறிந்தமையானே நம் பானுவில் வெளிப் படுத்தலை நிறுத்தப்பட்டது. இங்ஙனம் இச் சங்கத்தால் நமது தமிழ் நாடு அடையும் பயன் எண்ணிறந்தன. இச்சங்கம் நீடுவாழவும் இங்ஙனம் பெருமுயற்சிசெய்து வரும் ஸ்ரீமாந் பாண்டித்துரைசாமியவர்களும் இதற்குத் தக்க பொருளுதவி செய்த ஸ்ரீமாந் சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் முதலிய கனவான்களும், தமிழும், தமிழபிமானிகளும் சீருற்றுச் செழிக்கவும் ஆலவாய்ப் பெருமானடிகள் திருவருள் நிறைக.

பத்திராதிபர்.

இச்சங்கத்துப் பதிப்பிடும் புத்தகங்களும் வரவு செலவு முதலிய பிற விஷயங்களும் அடுத்த பத்திரிகையில் பதிப்பிடப்படும்.

ப-ர்.

(தொடர்ச்சி)

2-ம் பிரகரணம்.

நதி சலம் கலந்தோடினபடியினாலே அதோகதியாய்ப்போயிற்று. உற்பத்தியான இடத்திலே கட்டுப்பட்டு நின்றால் சமஸ்த நதிகளையும் கெர்ப்பீகரித்துக்கொண்டு தான் ஆதாரமாய் நிற்கும். அந்தப்படியே ஜீவனும் தன்னிடத்திலே அசையாமல் நின்றால் மகாதத்துவம் பிரவேசித்து ஜகத்குருவாயிருப்பன். ஆனபடியால் மனத்தினுடைய மூலகற்பனையை நாசம்பண்ணி இந்திரியங்களைச் சங்கரிக்க வேண்டும். அப்போது ஜீவப்பிரமம் என்கிற பேதமில்லை. இந்த அநுபவத்துக்கு ஒரு அடையாள முண்டு. பிரபஞ்ச சங்காரம் எப்படி யென்றால் ஏகாக்கிரசித்தனாய்க் கேள். அந்த விவரஞ் சொல்லுகிறோம். பதார்த்த பாவனை நினைவே மாயாலட்சணம். அதே அவித்தை யெனப்படும். மனம் முதலான இந்திரியங்களே சுகதுக்கத்தைக் கொடுக்கின்றன. அந்த அவித்தையிலிருந்து பிறந்த கற்பனை யெப்பொழுது நாசமாயிற்றோ அப்பொழுது மாயை அவித்தை சங்காரமாம். அப்பொழுது சகலமான இந்திரிய சேஷ்டையும் மாறிப்போம். அப்பொழுது ஜனனமரணமில்லை. இந்திரிய விஷயங்களுக்கு என்று சொன்ன குரு சுவாமிக்குச் சீஷன் எனக்கு ஒரு சம்சயம் தோன்றுகின்றது. தேவரீர் சதுத்திரமயத் திருவுளம்பற்றவேண்டும். சுழுத்தி அவஸ்தையிலே கற்பனை நிச்சேஷமாய் லீனமாயிருக்தும் ஜீவனுக்கு ஜனனமரணங்கள் போகாமற்போயிற்று என்று விண்ணப்பஞ்செய்த சீஷனுக்குக் குருமூர்த்தி சொல்லுகிறார். தம்பி! கேட்ட சமுசயத்துக்கு உத்தரஞ்சொன்னால் சந்தேக நிவர்த்தி உடனே ஆக வேண்டும். சாவதானமாய்க்கேள். சுழுத்தி அவஸ்தையிலே கற்பனையில்லாவிட்டாலும் அக்ஞானம் தள்ளுபடாதபடியினாலே மறுமை போகாது. ஆத்மாவைச் சுழுத்தி யறியுமோ? அறியமாட்டாது. அறியாமல் அக்ஞானத்தோடுங் கூடிக்கொண்டு எவ்வளவுபரியந்தம் ஆத்மக்ஞானம் இல்லாமலிருக்கிறானோ அவ்வளவுவரை ஜனனமரணந் தப்பாது. குரு மூர்த்தியினுடைய கிருபா திருஷ்டியினாலே அக்

ஞான மென்கிற இருட்டுக் கெட்டுப்போனால் பின் சச்சிதாநந்த பரப் பிரம சொரூபமே பிரகாசிக்கும். சுழுத்தி காலத்தில் அக்ஞான மென்கிற பெண் ஆத்மாவை ஆலிங்கனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கு மானபடியால் சம்சாரம் விடாது. நீ கேட்ட சம்சயம் விருதாவாகப் போயிற்று. விருக்ஷாதிகளுக்கு என்னவிதமாய் சுழுத்தி வர்த்திக்கும். அக்ஞான கோப அவஸ்தை பொருந்தியிருக்கும். இதற்கு அநுபவ மே அடையாளம். அக்ஞான கற்பனை இந்த இரண்டினுடைய சொரூபந் தான் எப்பொழுது அறிந்தானோ அப்பொழுதே நாசமாம். இது குரு உபதேசத்தினாலே அக்ஞானம் நிச்சேஷமாய் நஷ்டமானாற் கற்பனாதீத பரப்பிரமம் பிரகாசிக்கும். அநுபவ பூமி நான்குண்டு. அது சொல்லுகிறோம். ஏகாக்கிரசித்தனாய்க் கேள். முதற் பூமி ஈட்சித்து. இரண்டாம் பூமி செதாயாத. மூன்றாம் பூமி சுனிஷ்டித. நான்காம் பூமி சுலீனித. இது குரு கிருபையினால் பிராப்தியாம். இதற்கு விவரம். பிரம்மாப்பியாசம் பண்ணச்செய்தே சொற்சொரூப த்திலே சித்தம் சமாசமாம். அதை விட்டுச் சம்சார வியாபாரத்திலே நாடும். மறுபடி சித்தத்தைத் திருப்பிப் பிரம்மாகாரம் பண்ணுமிது ஈட்சித்து. சித்தம் சொற்சொரூபத்திலே சமாசமாயிருக்கிறது. அங் கே இருந்து சம்சாரமில்லை. என்னைப்பார்க்கிறது. திரும்பச் சொரூ பத்திலே கூடியிருக்கிறது. இதுவே செதாயத. மனம் சொரூபத்தி லே உறைத்துத் ததாகாரமாய் ஆநந்தமே போகிக்கிறது சுனிஷ்டித. சித்தம் நிச்சேஷமாய் லீயமாய்ச் சுத்தக்ஞான மாத்திரமே யிருந்து சுகமென்கிற வார்த்தை நிற்கும். இது சுலீனித. இப்படிப் பிரமாப்பி யாசம் பண்ண இந்த நான்கு பூமியும் கைவசமாம். அப்புறம் பிரயாச மில்லாமற் பூரண அவஸ்தை வரும் இராஜயோகிக்கு. அது நிமித்த மாய் எங்கே இந்திரியம் பாய்ந்ததோ அங்கே பிடிக்கவேண்டும். அப் படியானாற் சுலீனித கைவல்யமான அவஸ்தை வரும். இல்லாவிடில் அது இந்திரியமோ, விஷயமோ, சத்துருவோ, அக்ஞானிகளுக்கு என்னென்று தெரியப்போகிறது. சிந்தை நிச்சேஷமாய் லீனமான சற்புருடருக்கு இந்திரியாதிகளே தேவதையாவார்கள். இத்தனை விஸ்தாரமேன் சொல்லவேண்டுமென்றால் மந்த புத்திகளாயிருக்கிற பேருக்குத் தெரியவேண்டுமென்று கிருபையினாலே சொல்லவேண்

டிற்று. தீவர புத்தியுள்ளவர்க்கு குரு வாக்கிய மொன்றினுலேயே தெரியவரும். உனக்கு இராஜயோகம் நிரூபித்தோம். இதைச் சதா காலமும் இருதயத்தில் இதே விசாரம்பண்ணி நிறுத்திக்கொண்டவன் மகாபுருஷன். ஒரு நிமிஷமாகிலும் சொற்சொரூபத்திலே சாவதானமாக இருந்தாற் பாவராசிகள் அந்த க்ஷணத்திலே வெந்துபோம். சொற்பனத்திலே கண்ட துரிதங்களெல்லாம் விழித்தவுடன் இல்லாமற் போனாற்போல நிசப்பிரபோதையிலே சமஸ்த பாவமும் தக்தமாய்ப்போம். சித்தை யவலம்பிக்காமல் மனம் நில்லாதென்றால் சகுணப் பிரமத்தைத் தியானிக்கவேண்டும். இருதய கமலத்திலே அஷ்டவித அர்ச்சனை, சோடச உபசாரத்தினாலே அந்நியபாவமாய்ப் பூசை பண்ணவேண்டும். அப்பொழுது சித்தத்தை மூடின இரஜோதமோ குண நிவாரணமாய் நிர்க்குண பக்தியின்மேல் பிரியம் வரும். தனக்குத்தானே அதன் பிறகு அந்த நிர்க்குண பரமபுருட யுக்தமான மகா சுகம் சமரசமாம். அவைகளுங் கூடாவிட்டால் அஷ்டாங்க யோகாப்பியாசத்தினாலே ஆனாலும் பக்திப் பிரசங்கத்தினாலே ஆனாலும் ஜீவ பரமாத்ம தாதாத்மியென்று சொன்ன குரு சுவாமிகளுக்குச் சீஷன் விண்ணப்பம் செய்கிறான். சுவாமி! பிரம்ம மென்கிறது எதற்குப் பெயர்? அதனுடைய விவரமெப்படி? பரமாத்மா சகுணமோ நிர்க்குணமோ? எந்தப் பரமாயிருக்கும்? மாயை யாருடைய சக்தி? எப்படி யிருக்கும்? அதன் சொரூப ஸ்திதி எப்படியிருக்கும்? அவித்தை எந்தப்பிரகாரமாயிருக்கும்? யாரை யநுசரித்துக்கொண்டிருக்கும்? பிரபஞ்சம் யார் நிர்மாணம் பண்ணினார்? எதனாலே நின்றது? ஜீவனென்கிற பதார்த்தம் என்ன? இந்த ஜீவனுக்குச் சொன்ன மரணங்கள் எப்படி வந்தது? சுவாமி! இந்த உத்தரங்களுக்குக் கிரமமாய் அனுக்கிரகித்து என் மனோரதம் ஈடேறப்பண்ணிச் சர்வக்ஞனாக்கவேண்டும் கிருபாசமுத்திரமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ததற்குக் குரு சுவாமி திருவுளம் பற்றுகிறார்.

இரண்டாவது சுவாநுபவதிடப் பிரகரணம் முற்றும்.

பத்திராதிபர்.

திருவிளையாடற் காப்பு உரை.

சைவாசாரியராகிய பரஞ்சோதி மகாமுனிவர் அருளிச்செய்த திருவிளையாடற் புராணத்தின் முதற்கணுள்ள "சத்தியாய்ச் சிவமாகி" என்னும் பாட்டின் விரிவுரை:—

சத்தி யாய்ச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெயச்
சுத்தி யாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்ய பொற்பாதமே.

இதன் பொருள்.

சத்தியாய் சிவமாகி தனி பரமுத்தி யான முதலை துதிசெய—(உயிர்களுக்குப் போகம் ஊட்டுதல் காரணமாக) சத்தியாகியுஞ் சிவமாகியும் (வீட்டைக்கொடுத்தல் காரணமாக) தனித்தலையுற்ற மேலாகிய முத்தித்தானமாகியும் நிற்குமுதல்வனை அவரது திருவிளையாடல்களைக்கூறு மிப்புராணத்தாற் றுதித்தற்கு, சித்தியானை தன் செய்யபொற்பாதம்—சித்திவிநாயகக்கடவுளின் சிவந்த பொன்போலுமரிய திருவடிகள், சுத்தியாகிய சொல்பொருள்நல்குவ—தூய்மையாகிய சொற்களையும் பொருள்களையும் யான் பெறும்வண்ணம் அருளிச்செய்வன என்றவாறு.

உயிர்களின்மீதுள்ள கருணையால் உலகினைப்படைக்குங் காலத்துச் சத்தியும் சிவமுமாய் இயைந்து நின்றே படைத்தலின் "சத்தியாய்ச் சிவமாகி" யெனவும், பாசம்நீங்கித் தனித்தவழி அவ்வுயிர்கள் தன் றிருவடிக்கண் எய்தப்பெற்றுத் தான் அவற்றிற்கு இடமாய் நிற்றலின் "பரமுத்தியானமுதலை" யெனவும் கூறினர். "சுத்தியாகிய" வென்பது "குன்றக்கூறன்" முதலிய குற்றமின்றி "சுருங்கச் சொல்லல்" முதலிய குணம் உடையதாய் "அலங்காரமுறச் செய்தற்குக் கருவியாகிய" வெனப் பொருள்படும். ஞானசத்தி கிரியாசத்தி வடிவமாகிய அவரது திருவடிகளிரண்டும் சொல்லினையும் பொருளினையுமுணரும் தனது ஞானத்தினையும் அவற்றினைக் கவியாயமைக்குந் தனது செய்கையினையும் விளக்கமுறச் செய்வித்து சித்தியைத் தந்தருளுமியல்பினையுடையன வென்றற்கு "சித்திவிநாயகன் செய்யபொற்பாதம் சொற்பொருள் நல்குவ" வென்றுங் கூறினர்.

தனிப்பரமுத்தி—"பாசங்க ணீங்கத் தனித்தலை யுற்றமுத்தி" யென்றுதலின் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

பர்தம்—பால் பகா வஃறிணைப்பெயர்.

இனி சிவத்தினை முற்கூறாதுச் சத்தியை முற்கூறியது என்னகாரணம் பற்றி யெனின் கூறுதும்; மும்மலமுநீங்கப்பெற்ற ஆன்மா அருளைத் தாரக

மாகப் பற்றிக்கொண்டு சிவத்தையடையவேண்டுதலின் என்க. 'மெய்யருளாந்தாயுடன் சென்று பின் ருதையைக்கூடி' யென்ற சுருதியாலும் இதனுண்மை யுணர்க. இன்னும், சிவம் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுங்கால் சத்தியால் அதனை இயற்ற வேண்டுதலின் தொழில்பற்றியும், உருவங்கொள்ளுங்கால் சத்தியே உருவமாதலின் வடிவுபற்றியும், சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேசுவரன், உருத்திரன், விட்டுணு, பிரமா வென்னும் சிவபேதம் ஒன்பதில் சத்திக்குக்கீழுள்ள சிவபேதங்கள் யாவும் தன்னிடத்தினின்று தோன்றுதலின் உற்பத்தி பற்றியும் சத்தியின்றி யமையாமையின் இங்ஙனம் சிவத்தினது தொழில் வடிவு தோற்றமாகியவற்றிற்குக் காரணமாதற் சிறப்பு நோக்கியும், உயிர்கட்கு மாயை முதலியவற்றைப் பிரேரிப்பித்துப் பெத்தத்தின்கண் தனுகரண புவன்போகங்களைத் தருதலானும், முத்திக்கண் சிவத்திற்கு முற்பட்டு அருளாய்த் தோன்றுதலானும் அவற்றிற்குப் போகமோட்ச காரணமாதற் சிறப்பு நோக்கியும், உலகிற்குச் சத்தியும் சிவமும், மாதாவும் பிதாவு மாகலின் அருள் மிகுதியானும் உரிமையானும் மாதா சிறந்தமையின் "அன்னையும் பிதாவு"மெனவும் "அம்மையோ டப்பனுகி" யெனவும் கூறும் உலகியற் சிறப்பு நோக்கியும், தனக்குரித்தாய்த் தானுண்ட பாண்டிநாட்டரசாட்சியைத் தனக்குப்பின் சிவபெருமான் சுந்தரபாண்டிய மஹாராஜாவாக வெழுந்தருளி யாளும்வண்ணம் அம்மை கொடுத்தருளு மாதிக்கியம்பெற்ற இத்தலச்சிறப்பு நோக்கியும், அறுபத்துநான்கு சத்தி பீடங்களுள் இத்தலம் முதலாவது பீடமாய் எல்லா வுபசாரங்களும் முதற்கண் சத்திக்கு நடந்து பின் சிவத்துக்கு நடக்கு மியல்பு நோக்கியும், கூறியதாமென்றுணர்க.

இங்ஙனம்
சுப்பிரமணியபிள்ளை,
மதுரை திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை ஆளுமாறு.

(ஓர் மொழிபெயர்ப்பு).

[இஃது ஆங்கில்மொழியில் ஜெ. ஆர். ஸீலி என்பார் இயற்றிய "இங்கிலாந்தின் பெருக்கம்" என்னும் நூலின் இரண்டாந்தொகுதி உபந்நியாசங்களுள் IV-வது உபந்நியாசம். சென்னை பிரசிடென்சிகாலேஜ் பரிசின்பொருட்டு மொழிபெயர்த்தது].

இந்தியா இங்கிலாந்துக்கு இத்தன்மையான உறவுபூண்டுளதென்பதைப் பற்றி நான் ஆலோசித்து, இவ்வுறவு ஓர் அற்புதமென்பதின்றி எவ்வாறு அமையக்கூடுமென்பதை முந்திய உபந்நியாசத்தில் விளக்கினேன். இனி, நாம் ஓர் படிமேற்போய் அந்த சம்பந்தம் அற்புதமென்பதின்றி உண்டானதுபோல நீடித்துக்கொண்டு செல்ல ஒல்லுமா, அன்றி, ஆங்கிலேயரது, இந்திய அரசாட்சி, வெகுநாள் நீடித்திராவிடினும் உள்ள நாள் உள்ளமட்டும் ஓர் வியக்கத்தக்க காரியமாகவேனும், அரசியலில் ஓர் அரும்பேராற்றலாகவேனும் கணிக்கற்பாலதோ என்பதைப்பற்றிச் சற்று ஆராய்வாம். ஏனென்றால் இந்திய விஷயங்களைக்கற்றுணர்வதில் மாணாக்கனுக்குண்டாகும் பெரிய வருத்தம் யாதெனின், கேட்டுக்கண்டறியாததும் நெடுநாள் இடைகழியப்பெற்றதுமான ஒருவித பெரிய சம்பவங்களால் உண்டாகும் படுபயனேயாம். இதனால் அவன் இந்தியாவில் நடக்குங்காரியங்கட்கெல்லாம் சாதாரணமாய்க் காரணங்களை எதிர்பார்த்தல் அமையாதென்றும், அத்தேயத்தில் எல்லாம் அற்புதச் செயலேயென்றும் எண்ணமிடுகிறான். சரித்திரத்தில் பொதுவாய்க்கையாடப்பெறும் அலங்காரநடையும் இதைத் திரிபுணர்ச்சிக்கு அநுசரணையாயிருக்கின்றது. நிகழும் காரியத்திற்குக் காரணம் காண்டல் தங்கள் கடனின்மைபோலேயும், அதனை முன்னிலும் அதிகமாய்க் காரணம் அறியொணாவகைத் தோற்றுவித்தல் தங்கள் கடன்போலேயும் இந்தியா ராஜ்யத்தின் புதுமைகளையும் அதிசயாம்சங்களையும் பெரிதும்பாராட்டுவதில் சரித்திரநூலார் விருப்புறுகின்றார்கள்.

இவ்வாறு இந்தியாவில் நமது கை உயர்ந்தது, பொது விதிகட்கெல்லாம் ஓர் விலக்கெனவும், அரசியலில் ஆங்கிலேயருக்குரிய வீரத்தன்மையாலும், ஏற்கெனவே அவர்கட்கு வாய்ந்த ராஜ்ய தந்திர சாதுரியத்தாலும் அரிதிற்படைத்த அற்புதமெனவும் நாம் நினைக்கவருகிறோம். நாம் இக்கொள்கையராயிருக்கும் வரையில் இந்த ராஜ்யம் இவ்வளவுகாலம் கொண்டுசெல்லுமென்பதைப்பற்றி எவ்வித அபிப்பிராயமும் கொள்ளமுடியாது. தொடங்குங்கால் அற்புதமாயிருந்தது ஒடுங்கும்வரை அப்படியே கொண்டு செல்லவுங்கூடும். இயற்கைவிதிகள் இயக்கமின்றி நிறுத்தப்பட்டால், அந்நிலை எவ்வளவு காலம் நிலைக்குமென்று சொல்லவல்லார்யார்? இப்பொழுது நான் நமது அரசாட்சியின் தொடக்க ஸ்திதியை அமைதியோடு கவனித்தேன். இந்தியாவை நாம் வெற்றிகொண்ட விஷயத்தை நான் பரிசீலனை செய்து அது நம்முடைய அநுபவம்போலாது இருக்கின்ற அளவில் உள்ளபடியே அற்புதந்தானென்றும், ஆனால் அகாரணமானது அல்லது காரணம் உரைத்தல் பிரயாசையென்னும் பொருளில் அற்புதமல்லவென்றும் கண்டறிந்தேன். இந்தப்பொருளில் நமது இந்திய அரசாட்சி ஓர் அற்புதந்தானா வென்பதைப்பற்றி இப்பொழுது விசாரிப்பாம்.

இந்தியாவை ஓர் ஜெயிக்கப்பட்ட நாடென்றும் ஆங்கிலேயரை அதன் ஜெயங்கொண்டாரென்றும் நாம் கருதுவமேல், அது அற்புதமாய்த்தோற்று மென்பது ஒருதலை. வெல்லப்பட்ட ஜனங்களின் மனப்புழுக்கத்தை அடக்கு வதில் நேரும் அசாத்திய வருத்தத்தை அறியாதார்யார்? வெற்றியாளர் பக்கல் நிச்சயமாய் படைகளின் தொகையும் ஆற்றலும் ஒருங்கே சிறந்திருந்தவிடங்களிலுங்கூட மீட்டும் அது முடியாதகாரியமெனக் கண்டுளேம். கீழ்நாட்டில் ஸ்பானியர்கள் ஸ்கபலிக்காதபொழுது, அவர்கள் தலையான போர்வீரர்களாயும், ஸ்பானியாதேசம் கிறிஸ்தவகண்டத்தில் மிகவும் சிறப்புற்றோங்கிய ராஜாங்கமாயுமிருந்தது. என்னை? சுஜனுபிமானத்வம் என்னும் இயலுணர்ச்சி அல்லது மதம் வேறென்னும் இயற்கையறிவு, ஜனங்களுள போர்வீரர் பகுதிமட்டிலுமன்றி எங்கும் வியாபித்திருப்பதால், வீரம், யுத்தப்பயிற்சி இவற்றைப்பார்க்கிலும் பெரிதும் ஈடு செலுத்துமாதலின் என்க. இத்தலியில் நிகழ்ந்த இதனேடொத்த வோர் சம்பவத்தை நாம் ஒப்புநோக்குவோம். ஆசியா படத்தில் இந்தியா எக்நிலை பெற்றிருக்கின்றதோ அந்நிலையே ஐரோப்பியா படத்தில் இத்தலி பெற்றிருக்கின்றது. இது, கண்டத்தின் தென்திசைக்கண்ணதாய் மேலே உன்னதமான மலைத்தொடரையும், அதன் கீழ், மேல் கீழாய் இழிந்தோடும் பெரியயாற்றினையுமுடைய இந்தியாபோன்ற ஓர் தீவகற்பம். அது பல்லாண்டுகளாக அயல் நாட்டார் படையெழுச்சிக்கு இரையாயிருந்த அம்சத்திலும் இதனைப் பெரிதும் ஒக்கும். சின்னுண் முன் இத்தலி ஆஸ்திரியாவின் கைக்குத்தோற்று ஒருவாறு அதன் ஆளுகைக்குக்கீழ்ப்பட்டிருந்தது. அதன் குடிகள் ஆஸ்திரியா தேசச்குடிகளைவிட வீரத்தன்மையிற் குறைந்தவர்கள். அதன் சேனைகளோ ஆஸ்திரிய சேனைகளினும் மிகவும பலம் குறைந்தவர்கள். ஆஸ்திரியா இத்தலிக்கு மிகவும் அணித்து. இவ்வளவு பிரதிகூலங்களுடன் போர்புரிந்தும் இத்தலி தன்னைச் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டது. போர்க்களத்தில் பொதுவாய்த் தோல்வியடைந்ததேனும், சுஜாதிதேச சமயாபிமானப்பற்று அவர்கள் மனதில் ஆழவேரூன்றியிருந்து பிறருடைய தயையைப்பெரிதும் ரெகித்தமையால் அவர்கட்குப் போக்குவழிகிடைத்தது; அயல் நாட்டாரும் ஓட்டெடுத்தனர். இனி ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் இத்தலியும் ஆஸ்திரியாவும் ஒன்றற்கொன்று எவ்வித தன்மையில் அமைந்திருந்தனவோ அதனினும் கிரம்ப சௌகரியமாகவே இங்கிலாந்துடன் இந்தியா அமைந்து நிற்கின்றது. இந்தியாவின் ஜனத்தொகை இங்கிலாந்தின் ஜனத்தொகையைப்பார்க்கினும் ஏறத்தாழ எண்மடங்கிற்று. இந்தியா பூமியின் மற்றைப்பாகத்திலிருக்கிறது. அன்றியும் இங்கிலாந்து யுத்தத்தன்மையான ராஜாங்கமுமல்ல. இவ்வாறிருந்தும் கிதரிசனமாய் இந்தியா அதன் ஆணைக்கு அடங்குகின்றது. குழப்பங்கள் எங்கணும் கேட்கிலேம். இந்தியாவைக்கட்டி ஆள்வதில் நமக்கு சிரமங்கள் உளவேனும் அவைகள் பெரும்பாலும் பொருட்

செலவு விஷயமானவைகள். இத்தலியில் ஆஸ்டிரியாவுக்குண்டான ஆற்றொணாக்கஷ்டம் நாம் இந்தியாவில் அடைகிலேம். வெல்லப்பட்ட ஜாதியார்க்குரிய மனப்புழுக்கத்தை அடக்கவேண்டிய கஷ்டம் நமக்கில்லை. இது அற்புதமல்லவா? இந்தவிஷயத்தில் இயல்பான விதிகளெல்லாம் இயக்கமின்றி நிற்பனபோலத்தோன்ற வில்லையா? அன்றேல், இந்தியர்களது அடக்கத்துக்கும் ஆங்கிலேயரது ஆட்சித்திறனுக்கும் ஓர் அளவில்லைபோலும் எனப்புலப்படவில்லையா?

நான் மேற்கூறிப்போந்தவைகளான் இவ்வினாவிற்கு இன்னவிடைதான் அளிப்பல் என்பதைப்பற்றி நீங்களே ஊகித்துக்கொள்ளலாம். இந்த ஆசங்கையில் இந்தியா ஓர் சுஜனாபிமானத்துவமுள்ள நாடென்பதும் அந்நாட்டை இங்கிலாந்து வெற்றிகொண்டதென்பதும் உத்தேசம். இவ்விரண்டும் முற்றிலும் ஆதாரமற்றவைகளே.

முதற்கண், இந்தியா ஓர் சுஜனாபிமானத்துவநாடென்பது கேவலம் தப்பபிப்பிராயம். இனைய தப்பெண்ணத்தைக் களைவதே அரசியல் நூலின் முக்கியநோக்கம். வெவ்வேறுபாடைகளைச் சின்னங்களாகவுடைய பல்வேறு சாதியார் உள்ள தேசங்களாகப்பாகுபாடுடைய ஐரோப்பியா படத்தைப்பார்த்துப் பழகிய நாம், பெரிய தப்பபிப்பிராயப்படுகுழியில் வீழ்கின்றோம். எங்கேனும், ஐரோப்பியாவின் அகத்தோ, புறத்தோ ஓர் பெயருள்ள தேசத்தைக் காணில் அதற்கியைய ஓர் சுஜனாபிமானத்துவமும் இருத்தல் வேண்டுமென உத்தேசிக்கிறோம். அதேசமயத்தில் சுஜனாபிமானத்துவம் எனப்படுவதியாது என்பதைப்பற்றித் தெளிபொருள் கொள்ள நாம் மெய்வருத்தம் எடுப்பதில்லை. 'இங்கிலாந்திலுள்ள நம்மை பிரெஞ்சியர் ஆள உடன்படோம். பிரெஞ்சியர் தங்களை ஜெர்மனியர் ஆளவரின் துன்புறுவர்' என்று இன்னோரன்ன எடுத்துக்காட்டுகளால் இந்தியா தேசத்தாரும் தங்களை ஆங்கிலேயர் ஆள்வதில் மிகுந்தபரிபவம் உணர்தல்வேண்டுமென முடிவு கட்டுகிறோம். இவ்வித கோட்பாடுகள் கேவலம் சோர்வாலும் நுண்ணறிவின்மையாலுமே உண்டாகின்றன. மக்களுயிர்ப்பகுதிகளெல்லாம் சுஜனாபிமானத்துவமென்னும் கட்டுப்பாடுடைய ஜாதியாராகாரென்பது சொற்றலே அமையும். நிரூபித்தல் அவசியமின்று. ஆங்கிலேயரும் பிராஞ்சியரும் சாமான்ய ஜனத்தொகுதிகளல்லர். அவர்கள் அசாதாரணவழியால் சில விசேடதத்துவங்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஜாதியார். இத்தக்கட்டுப்பாட்டுக்கு சாதனமாயுள்ளவைகளுள் சிலவற்றைப்பற்றி ஆராய்ந்து பின் அவைகள் இந்தியர்பாற் காணப்பெறுபவோ என்பதை விசாரிப்பாம்.

(இன்னும் வரும்)

உ. மகாலிங்கம்பிள்ளை,
திருநெல்வேலித் தச்சநல்லூர்.

அறிவு விளக்கம்

(தொடர்ச்சி).

உற்றதுணைப்போன் (தொடர்ச்சி) :—சகோதரா! அத்வைதிகளை கிறிஸ்தவர் முதல் எம்மதத்தினரும் "வேதாந்திகள்" அல்லது "அத்வைதிக" ளென அழைப்பதுபோல் உங்களை நீங்களேயன்றி உபயவேதாந்த பிரவர்த்தகாசாரிக ளென அழைத்தார், அழைப்பவர், யாவர்? மூத்தோனே! தாங்கள் பாஷியக்காரர் எனப்புகழ்ந்து கூறும் ஸ்ரீமத் இராமானுஜாசாரியர் வேதங்களைச்சார்ந்த தசோபநிஷத்துகளுக்குப் பாஷியமெழுதியிருக்கின்றனரா? அரங்க இராமானுஜ ஜீயர் என்பவர் எழுதிய பாஷியத்தை யாதாரமாக வைத்துக்கொண்டே கீதைக்குப் பாஷியம் எழுதினரா? அல்லது தாமே முதலிலெழுதினரா? விஷ ஜந்துவாகிய ஆதிசேடன் தலை வால் தோலெலும்பு முதலிய உறுப்புகளிலொரு அம்சமாக அவதரித்த ஸ்ரீமத் இராமானுஜாசாரியாருக்கும் அவர் மதம் பின்பற்றிய தங்களுக்கும் தங்களைச்சார்ந்தாருக்கும் அரங்க இராமானுஜ ஜீயருக்கும் சுவானுபவமுண்டா? உங்கள் மதம், நம்பிக்கை மதமோ ஆராய்ச்சி மதமோ? ஆராய்ச்சி மதமாயின் என் யுக்தி அனுபவங்களை யொப்புக்கொள்ளேமென்கிறீர்கள்? நம்பிக்கை மதமாயின் நீங்கள் சொன்னதைச்சொல்லும் கிளிப்பிள்ளைகளேயாக வேண்டியிருக்க, அனுபவிகளாகிய வேதாந்த அத்வைதிகளை யங்ஙனங்கூறல் பிசகல்லவா? சுவானுபவமில்லார் சத்தசத்தின் இலக்கணத்தைப்பகுத்துக்கூற அதிகாரிகளல்லரென்று பகவத்கீதை யிரண்டாம் அத்தியாயம் 16-வது சுலோகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே. இதற்கெது விடை? பகருங்கள். சகோதரா! "நித்யோநித்யானும்" எனுஞ் சுருதிக்கு ஸ்ரீமத் ஆதிஜகத்குரு சங்கராசார்ரியாராஞ் சுவாமிகள் பாஷியம் பழுதாக வெழுதினொன்றதோடு இலக்கணமும் வழுவியிருக்கின்றாரென தங்கள் பட்ச ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். இதை பின் விளக்குகிறேன். கிருஷ்ணமூர்த்தி 'எல்லாம் யானே' யென அர்ச்சுனனுக்கு உபதேசித்தது தோலென்பு நரம்பு ரோமவுருவ சரீரத்தைக்குறித்தோ? சர்வவியாபகமாகிய அத்வைத ஆத்மாவைக் குறித்தோ? கிருஷ்ணமூர்த்தி அர்ச்சுனனுக்கு உபதேசஞ்செய்யுங்காலத்தில் அவருக்குடலாகிய அசித்துப்பொருளும், சுகதுக்க மனுபவிக்குஞ் சீவனும், தனுகரணபுவனபோக மனுபவிக்கச்செய்யு மீசுவரனும், இவற்றிற்கெல்லாம் ஆதாரமாகிய அத்வைத ஆத்மாவும் அர்ச்சுனனிடத்திருந்ததுபோல் இருந்தனவோ இல்லையோ? முத்திபெற்ற ஜீவன்முத்தர்களாகிய அத்வைதிகள் சித்தசித்து ஈசுவரனென்கிற திரிபதார்த்தமும ஆத்மாவைப்போல சத்தாமாத்ரமாக இல்லையென்றும் ஆத்மாவேதானென்பதல்லாமல் மற்றவைகளல்லவென்றும் தெரிந்துபதேசிப்பதுபோலவே கிருஷ்ணமூர்த்தியும் கூறினரோ அல்லது வேறோ? சரீரமில்லையெனில் அர்ச்சுனன் இரதத்தில் சாரதியாயிருத்

தல் கூடுமோ? ஜீவனில்லையெனில், பீஷ்மர் கையம்பால் நொந்து சத்தியந்தவ
றி சக்கரங்கையிலேந்தி சண்டைசெய்வாரா? ஈசுவரசொரூபமில்லையெனில்,
விசுவரூபம்காட்டுவாரா? இதுநிற்க "நத்வேஹாதம் ஜாதுநாசம்" எனுஞ்
சுலோகத்திற்கு இராமானுஜாசாரியார் விருத்தி யுரையாகக் கண்டனமெழு
திய அவரது விவேகத்தையும், அதைநம்பி புகழ்ந்து கூறும் உம்மரபினர் புத்
தி நுட்பத்தையும, தங்களை யபிமானிப்பவர் வித்தியாவிலாஸத்தையும், யாவ
ருமறிய சங்கராசாரியர் பகவத்கீதையில் விளக்கியிருக்கிறார். முற்றுஞ்சற்றே
னென்னு மொழியொன்றேயல்லது மற்றவை யறியாத மகாத்மாவாகிய உண்
மைவிரும்பியரே! தாங்களும் தங்கள் ஆசிரியரும் உலகொடுங்குங்காலத்தில்
மண், நீரிலும்; நீர், தீயிலும்; தீ, வளியிலும்; வளி, வானிலும்; ஆகாயம்
ஜீவன் முதலிய யாவும் பிரகிருதியிலும் அது நாராயணனிடத்திலும் ஒடுங்க,
முடிவில் நாராயணன் ஒருவனே அழியாதவனாகி "ஆஸ்தி"யென்று கூறப்படுகி
றானென்றும்; அக்காலத்தில் உப்பானது ஜலத்தில் கரைந்து உருத்தோற்றா
திருக்குமாறு பிரகிருதியாதிய விருந்து மீளவும சிருஷ்டிகாலத்துமுறையே
வெளிப்படுகின்றனவென்றும் கூறுகின்றீர்கள். தாங்கள் கூறும் உபமானம்
பொருந்துமா? எங்ஙனமெனில், உப்பின் அணு இருந்தவிடத்தில் ஜலவணு
விருந்ததில்லை. ஜலவணு விருந்தவிடத்தில் உப்பினணுவிருந்ததில்லை. உப்
பதிகப்பட்டு ஜலம் குறையினும் ஜலம் அதிகப்பட்டு உப்புக்குறையினும் ஒன்ற
னுருதோற்றுவதில்லையென்பது உண்மையேயாயினும் இரண்டும் கண்டப்
பொருள்களே யாகின்றமையானும் வேதத்தில் பிரமம் சுஜாதி விஜாதியற்ற
அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தமென்னும் இலக்கணங்களைப்பொருந்தியதெ
னக் கூறப்பட்டிருப்பதால் பூரண விலக்கணத்திற்குப் பழுதுவந்து சித்திக்கின்
றது. அதனால் பிரமம் கண்டப்பொருளாகின்றது. உலகில் எம்மதத்தின
ரும் கடவுளைக் கண்டஸ்வரூபியென உரைக்கின்றனரில்லை. பூரணரென இறி
ஸ்தவரும் உரைக்கின்றனர். ஆகையால் தாங்கள் சொல்வதுதோஷமே. பிர
மவியாபகத்தில் இப்பொழுது ஜீவேசுராதியர் அடங்காதிருக்கின்றனரா? இப்
படி யடங்குவதற்கு லயகாலம் ஒன்றுவேண்டுமா? இதுநிற்க. பிரமத்தில் உல
கம் உண்டாவது தாயினிடத்துப் பிள்ளையுண்டாவதுபோலா? விதையினிடத்
து விருட்சம் உண்டாவதுபோலா? பால், தயிராவதுபோலா? மண்ணிற் கட
ந்தோன்றுவதுபோலா? சமுத்திரத்தில் அலை திவலை நுரை உதித்தொடுங்கு
வதுபோலா? திருமழிசைபிரான் "தன்னுளே திரைத்தெழுந் தரங்கவெண்
டடங்கடல், தன்னுளே திரைத்தெழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல், நின்னு
ளே பிறந்திறந்து நிற்பவும் திரிபவும், நின்னுளே யடங்குகின்ற நீர்மைநின்க
ணின்றதே" எனக்கூறியிருக்கின்றனரே. ஆகையால் ஜலத்தைப்போல் பி
ரமத்தையும், திவலைகளைப்போல் ஜீவர்களையும், நுரையைப்போல் உலகத்தை
யும் வைத்தால் உபமானம் பொருந்தும். எப்படியெனில், ஜலத்தையன்றி

அலை திவிலை நுரை என்பவைகளுக்கு எங்ஙனம் வேறு பொருள்களில்லையோ, ஆங்கே சித்தசித்தீசுவரனென்கிற முப்பெயர்களுக்கும் வேறு பொருள்களி ல்லையென்றுரும். இதற்குநும் முன்னோர்கள், காற்றில்லாமல் சமுத்திரத்தில் அலையாதியவருமா? அதினால் விசிஷ்டமே. சமுத்திரத்தில் பஞ்சீகரணமில் லையா? அதனால் விசிஷ்டமே. என்றுரைக்கிருர்கள். இவை தங்களைக்கற்ற வராக மதிக்கத்தக்க விடையாகுமா? இவை யான்கூறியவற்றிற்கு விடையாக மாட்டா. எங்ஙனமெனில், உவமை ஏகதேசமேயொழிய முற்றுமன்று. ஒரு வன் 'முத்தைப்போன்றவை பற்கள்' என உவமை கூறின் வெண்மை நிறத் தைக்கொள்ளாது முத்தைப்போன்று பற்கள் விலையேற்றம் பெறுமா? முத் திலும் பற்களிலும் பஞ்சீகரணமில்லையா? அதனால் விசிஷ்டமேயெனவும்; நீலோற்பலம்போன்ற கண்களென்றவனைப்பார்த்து கண்களுக்குப் பலவிதழ் களும் தண்டும் மணமுமுண்டோ? அன்றியும் குவளை, கிழங்கும் ஜலமுமில் லாமல் உற்பத்தியாகிப் பூக்குமா? அது கண்களுக்கு எப்படி சமதையாகும். க ண்களிலும் நீலோற்பலத்திலும் பஞ்சீகரணமில்லையா? ஆகையால் இருபொ ருள்களும் விசிஷ்டமே என வுரைப்பது ஞாயமாகுமா? இப்படி விடைபகர மூடனும் நாவெடானே கற்றறிந்தவர்தம் பொய்மதத்தைக்காக்க இவ்விடை களைப் பகர்வது அழகாகுமோ? நான் மேல் விளக்கியதற்குச் சாக்ஷியாக முண் டகோப நிஷத் முதலத்தியாயத்தில், சவுனகர், "எதையறிந்தால் இதை யெல் லாமறிந்ததாகும்" என்றதற்கு, அங்கிரோசு பிரம்ம வித்துக்கள், (அதாவது பிரம த்தையறிந்தவர்கள்), "இரண்டு வித்தைகளை யறியவேண்டு"மென்கிருர்கள். அ வை "பரவித்தையென்றும் அபரவித்தையென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. அதில் அபரவித்தையானது ருக்வேதம், எஜுர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வ ணவேதம், சிக்ஷை, கல்பம், வியாகரணம், நிருக்தம், சந்தஸ்ஸு, ஜோதிஷம், இவைகள் தான். பின்னும் அந்த அவிநாசியானது எதனால் அறியக்கூடுமோ அதுதான் பரவித்தை. அதாவது பார்க்கக்கூடாமலும், கிரகிக்கக்கூடாமலும், கோத்திரமில்லாமலும், வர்ணமில்லாமலும், கண்களில்லாமலும், காதுகளில் லாமலும், கைகாலில்லாமலும், நித்யமாயும், வியாபகமாயும், ஸர்வகதமாயும், அதிசூக்ஷமமாயும், அவிகாரியாயும், இருக்கிறது. இந்த பூதயோனியைததா ன் தீரர்கள் பார்க்கிருர்கள்."

(இன்னும் வரும்)

பு. ஜயராமபிள்ளை.

வள்ளை நீடிய மதுரையின் முன்னொரு கால்
மளவி லன்புடை மூர்த்தியென் றறையுமோர் வணிகன்
றளர்வில் சுந்தரற் கானத் சந்தன மென்றே
யுளம்வி ருப்பொடு சாத்துவ னொழிவற நாளும் (௧)

துன்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகரு நாடன்
மன்ன னன்னநாள் வந்தருட் டென்னனை யோட்டிக்
கன்னி மண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுந்து
முன்னர் நீடிய வைதிக முறைமையை யொழித்தான் (௨)

சாற்று மீசனை யல்லது சமணனை வணிகன்
போற்றி டாதது கண்டுதன் புண்ணிய முடிவால்
வேற்று ளோர்களுஞ் சந்தனம் விற்றிடா வாறு
மாற்றி முன்னது வரும்பெருந் துறைகளு மடைத்தான் (௩)

மிறைகள் செய்யவும் விடாதவ னங்கது கண்டு
பறித லைச்சமண் பாதகன் மாண்டபேர் வேத
நெறிவி ளங்குவ தென்றுகொ லென்றுணர்ந் தொருநாள்
வெறிகொள் சந்தனந் தேடினன் பகலெலா மெலிந்து (௪)

எங்கு முன்கிடை யாதது கொண்டிருட் போதிற்
றுங்க ரும்பயத் தோடிறை கோயிலைச் சார்ந்து
தேங்கொள் சந்தன முட்டிய தாயினுந் தேய்க்கு
மோங்கு செங்கையு முட்டுமோ வென்றுறத் தேய்த்தான் (௫)

வட்டப் பாறையின் முழங்கையை மணங்கொள்சந் தனமா
முட்டுப் பாடற மூளையுஞ் சோரியுஞ் சோர
விட்டுத் தோறசை தேய்வுறத் தேய்க்குமுன் விளைவிற்
கிட்டிச் சார்வுறக் கிளர்ந்தது பரன்றிரு வாக்கு (௬)

வேறு.

அரியசந் தணிந்தே மஞ்ச லய்யனே வீடு வீடன்பின்
பெருமைகண் டேநா மஞ்சல் பேரமண் குண்டர் மன்ன
னிரவிடை மாள்வன் வேந்தா யிவ்வுல கடைவிற் காத்து
மருவிய பணியுஞ் செய்து வரமகிழ்ந் தென்று கொண்டே (௭)

இந்நெறி யாகா யத்தி னெழுந்திடா முன்ன ரென்பு
முன்னரு நரம்பு மூனுஞ் சொரிந்தபுண் ணூறி மேனி
மன்னொளி பெற்றா னேவு மண்மழை தன்னா லில்லுன்
மன்னுமக் கங்குற் [illegible]தே மாண்டனன் வடுக வேந்தன் (௮)

மற்றது கண்ட மைச்சர் வள்ளலை வியந்து பாண்டிக்
கொற்றவன் வழிபி னில்லை யென்செய்கேங் கோவி லாமை
யுற்றதோ னல்ல வென்று புலருமுன் னேடைக் குன்றைப்
பொற்பமர் கண்ணைக் கட்டி விட்டனர் பூசித் தாங்கு (௯)

பாய்விடை யிறைவன் சொன்ன பகுநிலை நினைந்து கொண்டு
கோயிலின் பாங்கர் நின்ற குணப்பெருங் குன்றைத் தாழ்ந்து
போயுல கெங்குஞ் சூழ்ந்து புரவலர்த் தேடி மீண்ட
காயழ லுமிழ்கட் குன்றங் கண்டிகைக் கொண்ட தன்றே (௰)

பிடர்மிசை யெடுத்து வைத்துப் பிறங்கமுற் செல்லக் கண்ட
நடமலி யமைச்சர் முன்னா நகர்வலங் கொண்டிழிச்சி
முடிபுனை மண்டபத்து முழவொடு புகுந்தி யாரு
மடிதொழு தார்க டெங்க வரிகொளா சனத்து வைத்து (௰௧)

தடமணிக் குடம்பூ ரித்துத் தந்திர விதியின் முற்றக்
கடனபி டேகஞ் செய்வா னிணைவது கண்டு மூர்த்தி
முடிசடை முடிபூ ணெண்ணின் முக்கணன் சாத னங்கள்
சுடரபி டேக நீற்றுத் தூளன மல்லா லுண்டோ (௰௨)

வன்சம ணிருள்விட் டேக வைதிகத் தீபமேற்றி
யின்பர சாள்வ லென்ன வியைந்தியா வருமுன் சொன்ன
வன்புறு பகுதி மூன்றுஞ் செய்தருச் சித்தார் போற்றி
முன்பருள் சுரந்த சொக்க மூர்த்தியிம் மூர்த்தி வேந்தை (௰௩)

சடைமுடி முடியா வந்து தனக்கருள் சுரந்த செம்பொற்
சுடர்முடிச் சொக்கன் றன்னைத் தொழுதெழின் மதவே ழத்துத்
தடமுழ வொலிப்பக் கற்றைச் சாமரை யிரட்டக் கொற்றக்
குடைநனி நிழற்றப் போந்து குவலய நெறியிற் காத்தான் (௰௪)

மம்மர்சே ரமணற் காய்ந்து வைதிக நெறி விளக்கி
வெம்மைசேர் தெவ்வை மாதர் விருப்பையைம் புலனை வென்று
செம்மையி னூழி வாழ்ந்து சிவனுலக டைந்த பத்தி
மும்மையா லுலகை யாண்ட மூர்த்தியை வாழ்த்தல் செய்வாம் (௰௫)

(முற்றிற்று).

சௌந்தர பாரதி.

வான்மீகரும் கம்பரும்

(தொடர்ச்சி)

வில் முறிந்தமையை ஒருத்தி போய்ச் சீதாதேவிக் கறிவித்தல்.

இந்த விஷயம் வான்மீகத்திலில்லை.

எந்தப்புருஷன் இந்தத்தனுவை வளைப்பானோ? சீதையை மணப்பானோ? பிராட்டி திருமணக்காட்சியை என்று காண்போமோ? என்று ஜநகனைப்போல நகரத்து மக்கள் யாவரும் கவலைகொண்டிருந்தார்கள். அவருள்ளும், பெண்பாலார்க்கு இவ்விஷயத்தில் அதிக ஆசையுங் கவலையும். அவர்களில் ஒருத்தி நீலமாலையென்பவள் வில்முறிந்ததும், இவ்விஷயத்தையும், ஸ்ரீராமனுடைய சௌந்தரியத்தையும் சீதைக்குச்சொல்லவேண்டுமென்று விரைந்துபோய்க் கூறுவதாகக் கம்பர் சொல்லுகிறார்.

முன்னையநாள் மாலையில் இராமனைக்கண்டு மயல்கொண்டு, இரவெல்லா மிகவருந்தி, விடிந்தபின்னர் ஐயனது தோற்றத்தையும் பேரழகையும் நினைந்து நினைந்து, "கண்டபோதே ஓடிச்சென்று தழுவிக்கொள்ளாமல், கைகடக்க விட்டிருந்து கலங்குவ தென்னமதி!" என்று கவலையுள் மூழ்கியிருக்கும் பிராட்டியிடஞ்சென்ற நீலமாலையென்பவள் களிப்பு மிகுதியால் கலையுங் குழலுஞ் சோர வந்தவுடன், சீதையை அடிவணங்காமல் பேரிரைச்சலிட்டு, ஆடியும் பாடியும் நிற்கக்கண்டு, பிராட்டி அவளைச் சாந்தப்படுத்திக்கேட்கப் பின்பு தொழுது சொல்லுகிறாள்.

'நல்லகதை நீளமாயில்லை' என்னும் பழமொழிபோல அவள் சொல்லவந்தகாரியம் பெருவகைக்கே துவாயிருந்தாலும், "ஓரழகிய புருஷன் வில்லை வளைத்துவிட்டான்" எனச் சுருக்கமாக நிற்றலின் அவ்வரிய விஷயத்தைப் பெருக்கிக்கூறவேண்டி விண்ணப்பிக்கிறாள்:—

"கயரத துரகமாக் கடலன் கல்வியன்
தயரத னெனும்பெயர்த் தனிச்செல் நேமியான்
புயல்பொழி தடக்கையான் புதல்வன் பூங்கணை
மயல்விளை மதனற்கும் வடிவு மேன்மையான்

மராமர மிவையென வலிய தோளினான்
அராவணை அமலனென் றயிர்க்கும் ஆற்றலான்
இராமன் என்பதுபெயர் இளைய கோவொடும்
பராவரு முனியொடும் பதிவந் தெய்தினான்

பூணியல் மொய்ம்பினன் புனிதன் எய்தவில்
காணிய வந்தனன் என்னக் காவலன்
ஆணையில் அடைந்தவில் லதனை ஆண்டகை
நாண்இனி யேற்றினன் நடுங்கிற் றும்பரே

மாத்திரை அளவிற்றாள் மடுத்து முன்பயில்
சூத்திரம் இதுவெனத் தோளின் வாங்கினன்
ஏத்தினர் இமையவர் இழிந்த பூமழை
வேத்தவை நடுக்குற முறிந்து வீழ்ந்ததே.''

என்பதே அது.

அதனைக்கேட்ட பிராட்டி,

"கோமுனி யுடன்வரு கொண்டல் என்றபின்
தாமரைக் கண்ணினன் என்ற தன்மையால்
ஆம் அவனேகொல் என்றையம் நீங்கினள்
வாமமே கலையினுள் வளர்ந்த தல்குலே''

என்பதனால்,

தான் கண்டு காதல்கொண்ட புருடனே என்று துணிந்தமையும், அதனால் உண்டாகிய மெய்ப்பாட்டையும் விளக்கி, 'அவனல்லனேல் இறப்பனென் றகத்து ளுன்னினள்' என்பதனால் பிராட்டியின் கற்பினுறுதியையும் புலப்படுத்துகிறது கம்ப ராமாயணம்.

தசரதர் மிதிலைக்கு வருகை.

ஜநகரேவிய தூதர்கள் அயோத்திசென்று தெரிவிக்கத் தசரதர், பொக்கிஷம், புரோகிதர், சேனை, முதலியோரை முன்னனுப்பித் தாம் புறப்பட்டு நாலுதினம் வழியிற்றங்கி மிதிலைவந்து சேர்ந்தாரென்று மிகச்சுருக்கமாகக் கூறுகின்றது வான்மீகம்.

கம்பரோ, தசரதர் கட்டளையால் நால்வகைச் சேனையும் மிதிலைக்குப் புறப்பட்டுப்போகுஞ் சிறப்பைக்கூறி, அச்சேனையின் மிகுதியைக் காட்டத் தயரதன் அயோத்தியினின்றும் 'எழுந்திலன் எழுந்திடைப் படருஞ் சேனையின் கொழுந்துபோய்க் கொடிமதின் மிதிலை கூடிற்றே' என்று சொல்லி, நகரத்து மக்கள் களிப்புடன் புறப்பட்டுச்செல்வதையும், கௌசல்யாதி மூவரும் செல்லுஞ்சிறப்பையும், வசிட்டர் எழுந்தருளும் மகிமையையும் 'இருவரும் முனி பின்போன இருவரு மென்னப்போனர்' என்று பரதசத்துருக்க

னர் வசிட்ட முனிவர் பின்செல்லுகின்ற கம்பீரத்தையும் உரைத்து, பின்னர்ச்சக்கரவர்த்தி நன் முகூர்த்தத்திலே புறப்பட்டுச்செல்லுகின்ற பெருஞ்சிறப்பையும், சந்திரசைலமென்னும் மலைப்பக்கத்தில் வந்து படமாடங்களில் தங்கினமையுங்கூறி, பின்பு அம்மலையினுடைய காட்சியை விஸ்தாரமாக வர்ணித்து, மற்றை நாட் காலையில் சோலையிற்புகுந்து இருபாலாரும் பூக்கொய்து சூடி மகிழ்தலையும் பின்னர் நீர்விளையாடலையும் அன்றிரவில் மதுப்பருகிக் களிப்புப்பெருகிப் பொழுதுபோக்குகின்ற சிங்காரத்தையும் இனிமையாக வர்ணித்து, தசரதன் கங்கைநதியைக் கடந்து சென்று மிதிலையைச் சமீபிக்கையில் ஜநகன் எதிர்கொள்ளுந் திறத்தைக் கூறத்தொடங்குகிறார். இவ்வாறு விஸ்தாரமாகக் கம்பர் கூறுவதை உய்த்துணருங்கால் பெருங்காப்பிய வுறுப்புகளிற்சேர்ந்த பொழில்விளையாட்டு, நீர்விளையாட்டு, உண்டாட்டு (மதுபானம்), புலவியிற்புலத்தல், கலவியிற்களித்தல், மலைவருணனை, சூரிய சந்திர உதயாஸ்தமன வருணனை, ஆகிய இவை சமயோசிதமாக இடம் பெற்று நிற்பது புலப்படும். இந்த வுறுப்புகள் இராமாயணத்தில் வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வளவு பொருத்தமாக இசையாமையும் உணரத்தக்கது. அன்றியும் இவ்விடங்களில் உள்ள கற்பனைகளும், அலங்காரங்களும், கம்பீரதையும் அநுபவித்தற்குரியன. இந்தச் சந்தர்ப்பம் வான்மீகத்திலில்லாதது விசனிக்கத்தக்கதே. வடமொழிவல்லார் சிலர் வான்மீகத்தில் பாலகாண்டம் மிகச் சுருக்கமாகத்தானிருக்கிறதென்றும், முனிவர் கூறியது 'இறந்துபட்டதுபோலும்' என்றும் கூறுவதனால்; "வனத்துக்கு வான்மீகி" என்னும் பழமொழிப்படி இவ்விஷயங்களில் மனஞ்செல்லாதுபோயினரோ? ஆனால் காவிய ஆரம்பத்தில் கவிகள் விஸ்தாரமாகக்கூறுவது இயல்பாதலால் அவ்வாறு முனிவர் கூறியது இறந்தொழியப் புதியது புகுந்ததோ? என்று பலவாறு கொள்ளாக்கிடக்கின்றது.

ஜநகர் தசரதரை எதிர்கொள்ளல்.

ஜநகர் தசரதரை எதிர்கொண்டு உபசரித்து அழைத்துப்போக, சக்கரவர்த்தியாரும் தம்விடுதியிற்றங்கி ராமலக்ஷ்மணர்களைக்கண்டு 'பெருமகிழ்வெய்தினர்' என்று கூறியுள்ளது வான்மீகம்.

கம்பராமாயணத்தில், ஜநகர் தசரதனை எதிர்கொள்ளவருங்கால், அவர் பின்னே ஸ்ரீராமனும் தம்பியுடன் புறப்பட்டுவந்து, ஜநகரோடு அளவளாவி மகிழ்ச்சியுடன் வருகின்ற பிதாவினிடத்தில் 'முன்பிரிவுதோர்ஆவி வந்தென்ன வந்து அரசன் மாடணுகினன்' என்று கூறியிருக்கிறது. விசுவாமித்திரருடன் ஸ்ரீராமபிரானைக் கூட்டியனுப்பினபோது அவர்கொண்ட மனத்துயரம் இப்போது 'இராமனைக்கண்டு தணியப்பெற்றார்' என்பது பெறப்பட்

டது. இராமன் அடிபணிய அவனைத் தழுவிக்கொண்டார். தழுவியபோது பிரிந்த புத்திரனைக்கண்ட மகிழ்ச்சியோடு வில்லிறுத்த அவனது பராக்கிரமத்தையெண்ணி உடம்புபூரித்தார். ஆதலால் 'மனுவெனுந் தகையன் மார்பிடை மறைந்தன, மலைத்தனி நெடுஞ்சிலையிறத்தவழ் தடக்கிரிகளே' கூறியுள்ளது. பின்னர் இளையகுரிசில் வந்து தந்தையைப்பணிய அவர் தழுவி மகிழ்ந்ததையும், இராமன் தாய்மாரை வணங்கியபோது 'பெற்றதா யலாயுமப் பெற்றியிற் றொழுதெழுந் துற்றபோதவர்மனத் துவகையாருரைசெய்வார்? என்று அவர்களிப்பையும்,

உன்னுபே ரன்புமிக் கொழுகியொத் தொண்கணீர்
பன்னுதா ரைகள்தரத் தொழுதெழும் பரதனைப்
பொன்னின்மார் புறவணைத் துயிருறப் புல்லினன்
தன்னையத் தாதைமுன் றழுவின னென்னவே.

என்பதனால் அன்பிற்சிறந்த பரதன் வந்து பணிந்தபோது இராமன் அவனைத்தழுவிக்கொண்ட மகிழ்ச்சியையும், இலட்சுமணன் பரதனையும், சத்துருக்கனன் இராமலட்சுமணர்களையும் பணிந்து களிப்பதையும் படிப்போர்க்கும் கேட்போர்க்கும் பரவசமுண்டாம்படி கூறியிருக்கிறது.

மிதிலைப் பிரவேசம்.

கம்பரில் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னுமொரு கதாநயம் விளங்குகின்றது. அதாவது:—சக்கிரவர்த்தியாருத்தரவின்பேரில் ஸ்ரீராமன் தம்பிமார் சூழ்ந்துவர, சேனைகள் முன்னும் பின்னு மொய்த்துவர, பெரியவைபவத்துடன் மிதிலைக்கு முன்னெழுந்தருளி வீதியிற் செல்லுகையில் அந்நகரத்துப் பெண்பாலார் ஜயனைக்கண்டு ஆநந்திக்கும் தன்மையைக் கூறியிருப்பது அங்கே கூறியிருப்பனவற்றிற் சிலவற்றைமாத்திரம் ஈண்டெழுத மனம் வாராமையால் 'உலாவியற் படல'த்தை நோக்குமாறு நமது அன்பர்களை வேண்டுகின்றோம்.

நகரமுழுதும் ஆநந்த பரவசப்பட்டு நிற்கச்சென்ற இராமன் ராஜமாளிகையுட் புகுந்து, வசிட்டருங் கௌசிகரும் எழுந்தருளியிருந்த மண்டபத்தே சென்று முனிவர்களை வணங்கித் தம்பியர் சூழ ஓராசனத்திலிருக்க, தசரதனும் அங்குவந்து மாதவரை வணங்கி ஓராசனத்திலிருக்க, பலதேசத்தரசரும் நிரம்ப, அப்போது வசிட்ட முனிவர் ஜநகரைப்பார்த்துச் சீதாதேவியை அங்கு வரவழைக்கச்சொல்லினர்.

சீதையைக் காணல்.

வான்மீகத்தில் கல்யாண சமயத்துக்குமுன் சீதையைத் தசரதர் முதலியோர் பார்த்ததாகப் பிரஸ்தாபமேயில்லை. சீதா கல்யாணம் முக்கியமாக

யல் நான்கு கல்யாணத்தையும் ஒருசேர நடத்துவதே பெரிதாகக் காட்டுகிறது. குலமுறை சொல்வதும் பெரிய விஷயமாயிருக்கிறது. அதில் மற்றையோரை யெல்லாம் பெயர் மாத்திரையாற் சொல்லிவிட்டு சகரன் கதையை மாத்திரம் சற்று விளங்கக் கூறியிருக்கிறது. இதன் பயன் யாதோ? வம்சாவளி கூறி முடித்த வசிட்டர் 'ஜநகபூபாலா! ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு நும்மிரண்டு பெண்களையும் கொடுக்கும்படி கேட்கின்றேன்' என்று கேட்பதாகச் சொல்லுகிறது. இதனால் வில்வளைத்தாற்குச் சீதை யுரியவளென்றது மெல்ல நழுவுகின்றது. தசரதர் வந்தது கல்யாணத்துக்கா? பெண்கேட்கவா? இது நிற்க, பின்பு ஜநகர் தம்முடைய வம்சாவளி கூறி முடித்தலும் வசிட்டரும் விசுவாமித்திரரும் ஜநகர் தம்பியாகிய குசத்வஜர் புத்திரிக ளிருவரையும் பரதசத்துருக்கனர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி ஜநகரைக்கேட்டு நான்கு திருமணத்துக்கும் ஏற்பாடுசெய்கிறார்கள்.

கம்பர் சீதாகல்யாணத்தை முக்கியமாகச் சொல்லிவிட்டு மற்றையர் மணத்தை "மெய்ந்நிறை மூவரை மூவரும் வேட்டார்" என்று முடித்திருக்கிறார்.

இனி, சீதாதேவி மண்டபத்துக் கெழுந்தருளும் விஷயத்தைக் கம்பர் போக்கின்படி பார்ப்போம்: ஸ்ரீராமனும் பிராட்டியும் இரகசியமாகச் சந்தித்துக்கொண்ட விஷயமிருக்கட்டும். வில்லை வளைத்த நாயகனுக்கும், அன்னான் பிதாவாகிய சக்ரவர்த்திக்கும், வசிட்ட கௌசிகாதி முனிவர்க்கும், கௌசல்யாதி தேவியர்க்கும், சீதையைக் காணவேண்டுமென்றும், ஸ்ரீராமனை மருகனாகவும் சக்ரவர்த்தியைச் சம்பந்தியாகவும் பெற்ற ஜநகராஜனுக்கு அழகுங் குணமும் நிறைந்த தன் தபோபுத்திரியை அவர்கள் முன்னிலையிற் கொணர்ந்து காட்டவேண்டுமென்றும், அவா மிகுந்திருக்குமாதலால் இவ்விஷயம் அறிக.

(இன்னும் வரும்).

சாமி-சரவணபிள்ளை.

வாழை நார்.

நாமொருமுறை கற்றாழை நாரைப்பற்றிப் பேசியிருப்பதை நம் பாரு வைப் படிப்பவரெவரு மறிவார்கள். அதனினும் நயமான வாழைநாரைப் பற்றி இம்முறை சிறிது பேசுவோம். தென்ஆற்காடு ஜில்லாவைச் சார்ந்த வளவனூர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வி. டி. வெங்கிடராமையர் அவர்கள் இவ்வாழைநார் விஷயத்தில் மிக்க சிரமம் எடுத்துக்கொண்டு பல பரிசோதனைகள் செய்து நம்நாட்டுக்கு ஒரு பேருபகாரியாகும்படியான முயற்சி செய்துவருவதை

அநேகர் அறிந்திருக்கலாம். அவர்போன்ற ஊக்கமுடையார் ஒருவர் திருவனந்தபுரத்தின் கைத்தொழிற்சாலையில் பல பரிசோதனைகள் செய்து தாம் கண்டு தெளிந்த அநுபவங்களை வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அவரது பெயர் கே. நாராயண ஐயர். இவ்விதப் புத்திமான்கள்மேல் இன்னும் சிலர் தம் புத்தியை இவ்விஷயங்களிற் செலவிட்டு வருவார்களானால் நம் நாடு மிகச் சுலபமாய் க்ஷேமமடையும் என்பதிற் சிறிதுமையமில்லை. தென்னை பனைகளை நாம் உபயோகித்துவரும் வண்ணம் தேவதாரு விருக்ஷத்தை நார்வே ஸ்வீடன் தேசத்தார் பற்பல விதமாய்ப் பிரயோசனப்படுத்தி வருகின்றனர். சீனர் மூங்கிலைப் பலவிதமாய்ப் பயன்படுத்துகின்றனர். வாழையை அவ்விதமே நாம் பல விதங்களில் உபயோகித்து வராமல் அதன் பட்டைகளை எவ்வாறு உபயோகிக்க வேண்டுமோ அவ்வாறு உபயோகியாமல் வீணாக்கி வருகின்றோம். அப்பட்டையிலிருந்து எடுக்கும்படியான நார் பட்டுப்போல் கெட்டியாயும் நயமுடையதாயு மிருக்கின்றதென்று மேற்கூறிய நாராயணையர் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார். 29 வகை வாழைகளைப் பரிசோதனை செய்து பார்த்ததில் 12 வகைகளிலிருந்து நயமான நார் எடுக்கலாமென்றும் மற்றை வகைகளிலிருந்து திரைச்சீலை ரத்தினக்கம்பளம் முதலியன செய்யக்கூடிய முரட்டு நார் எடுக்கலாமென்றும் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். சாயமேற்றின பிறகும் நார் பட்டுப்போலவே இருக்கின்றதாம். பருத்தி நூலைப்போல் இதனை நூற்கவேண்டியதில்லை. பக்குவப்பட்டவுடனே நெசவுக்கு உபயோகமாகும். பருத்தி நூலில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கனந்தானிருக்கிறதாம். தலைக்குட்டைக்கு மிகவும் இலேசாயும் நயமாயுமிருக்கும். நார்மடிகளாகவும் நன்கு உபயோகப்படும். சென்ற டில்லி காட்சி சாலைக்கு இந்நாரினால் நெய்யப்பட்ட ஒரு ரத்தினக்கம்பளம் அனுப்பியிருந்தார்கள். அதனை எல்லோரும் வியந்தார்கள். ஒரு அவுன்ஸ் வாழை நாரின் விலை 1½ அணா. இப்பொழுது தயாராகி வருகிற புது யந்திரத்தால் நீண்ட நார் எடுக்கலாமாகையால் வாழை நாருக்கு இனி ஒரு யோகந்தான். இனி வாழைத்தோட்டக் குத்தகையும் அதிகரிக்கும். தற்காலம் நாம் வாழை நாரைப் பூக்கட்டுவதற்கும் பொடிமட்டை கட்டுவதற்கும் வெற்றிலை கட்டுவதற்கும் உபயோகித்து வருகிறோம். இவற்றைத்தவிர்த்து வேறு கைத்தொழிலில் நாமிதனை உபயோகிக்கிறதில்லை. இனி அயல் நாட்டார் ஆச்சரியப்படும் வண்ணம் பற்பல விதங்களில் இதனைப் பயன்படுத்தி உலகத்துக்கு உபகாரமாயிருக்க வகைதேடுவார்களாக. அற்பமென்று நாம் அழியவிடுகிற பொருள்கள் அளவில்லாத நன்மை பயக்கக்கூடும். ஆகையால் எதனையும் அசட்டை செய்தல் கூடாது.

பத்திராதிபர்.

(156-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி).

கடுங்கானில் தன் காதலியைப் பறிகொடுத்துத் தெய்வகதியாய்ப் பாலைவனத்தின் கொடுமைகளுக்குத் தப்பிப் பிழைத்துத் தன் அருங் குழவியுடன் லாகூர் நகர் வந்து சேர்ந்த அக்காதலன், ஒரு சத்திரத் தில் தங்கியிருந்தானென்று முன் கூறினோம். அவன் செய்கையைச் சிறிது ஆராய்வோம். அவன் பெயர் அய்யாஸ். இனி அப்பெய ரையே அவனுக்கு வழங்குவோம். அய்யாஸ் தாயில்லாக் குழவியை எவ்விதம் காப்பாற்றுகிறதென்று ஏக்கமுற்றிருந்தான். பசுவின் பால் வாங்கி ஊட்டி வளர்ப்பதென்றால் முடியாத விஷயம். பச்சைப் பிள்ளை யாகையால் சில மாதங்களாயினும் முலைப்பாலுண்டு வளர்த ல் இன்றியமையாதது. கையிலொரு காசுமில்லை. கடன் கொடுப்பார் யாருமில்லை. அறிமுகமில்லாத பெரு நகரங்களில் ஒருவரையொரு வர் நம்புவது கஷ்டம். தொழில் தெரிந்தவர்கள் சுலபமாய்ப் பிழைக் க வகை யுண்டாயினும் மானமாய்க் காலங் கழிப்பவர்களுக்குச் சொற்பம் கஷ்டமுண்டு. சேவகாவிருத்தியிற் சிலகாலமிருந்து பி ழைக்கலாமென்றால் அவன் மனம் ஒப்பவில்லை. மானம்போய், அடி மையாய்ச் சீவிக்க எண்ணங்கொண்டவர்களுக்கே அது தகுதி. வே லைக்காரன் குலம் குணம் அறிவு முதலியவற்றைச் சீர்தூக்கித் தக்க மரியாதையுடன் நடாத்தும் யஜமான்கள் ஏற்படாவிடின் அச்சீவ னம் மிகவும் கொடிது. "தொழுதூண் சுவையின் உழுதூ ணினிது" என்றபடி தொழுதூண்சுவை சிறப்பாகமாட்டாது. கூடுமானால் பந்தத்துக்குட்பட்டு ஆயிரம் பொன் சம்பாதிப்பதிலும் சுவேச்சை யாயிருந்து அரைப்பொன் சம்பாதிப்பதே மேல். ஆகையால் அத் தொழில் உதவாது என்று தள்ளிவிட்டான். பின் யாசகமெடுத்துப் பிழைக்கலாமென்றாலோ "ஏற்பதிகழ்ச்சி" என்றபடி அது இழிவா ன காரியம்.

"பல்லெலாந் தெரியக்காட்டிப் பருவரல் முகத்திற்கூட்டிச்
சொல்லெலாஞ் சொல்லிநாட்டித் துணைக்கரம் விரித்துநீட்டி
மல்லெலா மகலவோட்டி மானமென் பதனைவிட்டி
இல்லெலா மிரத்தலந்தோ இழிவிழி வெந்தனூன்றும்"

என்ற வண்ணம் பல இழிவான செய்கைகளுக்கு இடமாய் நிற்குமித் தொழிலையும் மனத்திலுைம் நினைக்கவெண்ணுது என்று நீர்மானித்துக்கொண்டான். இது நிற்க. "போனகமென்பது தானுழந் துண்டல்" என்பதை நன்கு அறிந்தவன். அவனுக்கு வியாபாரமுறை நன்ருய்த் தெரியும். கையில் முதலில்லாமல் வாணிபம் செய்வதெப்படி? நாணயமாவது இருந்தாலும் பாதகமில்லை. இவன் நாணயம் புதிதாயிருப்பவர்களுக்கு எவ்வாறு தெரியும்? முதலும் நாணயமுமின்றி வியாபாரம் செய்வதெப்படி? கையூன்ற இடமிருந்தாலன்றோ கரணம் போடலாம். அய்யாசுக்கு ஒன்றுந தோற்றவில்லை. குழந்தையைப் பார்க்கப்பார்க்க அவன் மனம் பதைபதைத்தது. கண்கள் நீர் துளித்தன. கன்னத்தில் கைவைத்த வண்ணமாய் என் செய்வதென்று நீள நினைந்துகொண்டிருக்கையில், கையின் சிறுவிரல் மோதிரம் பளீரென்று தோற்றிற்று. திசை தப்பின மாலுமிக்கு ஒரு கரை தட்டுப்பட்டாற்போல் ஆநந்தத்தில் அழுந்தினன். ஒரு வகையும் தோற்ருமற் சஞ்சலப்பட்ட மனத்துக்கு இது ஒரு பெரு ஆறுதலாயிற்று. உடனே குழந்தையைத் துக்கித் தோளில் சாத்திக்கொண்டு கடைவீதிக்குச் சென்ருன். அவ்விடத்தில் காசுக்கடை யொன்றைக் கண்டுபிடித்து மோதிரத்தை விலை பகர்ந்தான். அக்காசுக்கடைக்காரனுக்கு இரண்டுமூன்று நாட்களாய்ச் சரியான வியாபாரமொன்றுமில்லை. அந்த நஷ்டத்தை இன்று எடுத்துவிடலாமென்று சந்தோஷித்து நம் அய்யாஸை நல்வரவுகூறி ஆசனமிட்டு உட்காரச் செய்து சகல உபசாரங்களும் பண்ணினுன். அய்யாஸோ 'வெளுத்ததெல்லாம் பால் கறுத்ததெல்லாம் தண்ணீர்' என்னும் கபடமற்ற குணமுடையான். தான் வந்த காரியத்தைச் சீக்கிரம் முடித்துப் போக எண்ணி மோதிரத்தைக் கழற்றிக் காசுக்கடைக்காரனிடங் கொடுத்தான். அவன் மிக்க விநயமாய்ச் சிரித்த முகத்துடனும் வணங்கிய சரீரத்துடனும் தன் இரு கைகளையும் நீட்டி ஆசாரியனிடத்தில் சிஷ்யன் அக்ஷதை வாங்கும்வண்ணம் மரியாதையாய் வாங்கி இரண்டு கண்களிலும் ஒத்திக்கொண்டு கையிலிருந்த வண்ணமே தூக்கிப்பார்த்து எடை நிதானித்துப் பின் தன் தராசைத் திருத்தி அதிலிட்டுத்தூக்கிப் பின் உரை கல்லில் உரைக்க ஆரம்பித்தான். காற்பொன்னில் மாப்பொன் எடுத்துவிடும் தட்டானுக்கு இவன் சிறிதுங்

குறைந்தவனல்லன். பேச்சுக் கொடுத்துக்கொண்டே தேய்த்துத் தேய்த்துச் சிறிதுசிறிதாய் மெழுகில் ஒத்தி எடுத்துவிட்டான். அய்யாஸ் புத்தி கூர்மையுள்ளவனானாலும் கவலைக்கடலில் மூழ்கியிருந்தமையால் யாதொன்றையும் கவனிக்கவில்லை. அக்காசுக்கடைக்காரன் ஒன்றுக்குப் பாதியாய்க் கொடுத்ததைப் பெற்றுக்கொண்டு மீண்டு சத்திரம் வந்து சேர்ந்தான். குழந்தையின் கவலையே அவனுக்குப் பெருங்கவலை. தன்னருங்காதலிபால் வைத்த அன்பையும் சேர்த்து இக்குழந்தையினிடம் வைத்தவனானபடியால் அவ்வன்பை அவரவரே யூகித்தறிந்துகொள்ளலாம். பால் கொடுக்கக்கூடிய ஒருத்தியைக் கூலிக்குத் தீர்மானஞ்செய்து குழவிக்குச் செவிலித்தாய் ஆக்கினான். தானும் தன் பசிதீரச் சிறிது உண்டி வாங்கி யருந்தினன். மாலையில் மஞ்சள் வெயில் புறப்படச் சிறிதுநேரமிருக்கையில் தன் குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு சற்று உலாவிவரப் புறப்பட்டான். பட்டணத்துக்குச் சிறிது வெளியே வரவே அங்கு இருபுறங்களும் வரிசையாய் வைக்கப்பட்டிருந்த மரங்களின் அழகும் உயரமும் அவனுக்கு வியப்பை யுண்டாக்கி அவன் கவலையைச் சிறிது மறக்கும்வண்ணம் செய்தது. அது, விசாலமாய் வண்டிகள் போகிற பக்கம் ஒரு பக்கமும், மானிடர் நடப்பது ஒரு பக்கமுமாக வகுக்கப்பட்டிருந்தது. [illegible]துருளும்படியாக அவ்வளவு நேர்த்தியான நிலைமையிலிருந்தது. அதனிருபுறங்களும் பெரிய பசும்புற்றரை மைதானங்களிருந்தன. அவை பெரும் பச்சைக் கம்பளம் விரித்தாற்போல் மிகவும் அழகாய்க் காணப்பட்டன. அவற்றின்மீது மஞ்சள்வெயில் பட்டதானது மரகதத்தட்டின் மத்தியில் தங்கத்தை உருக்கி வார்த்தாற்போல் தோன்றிற்று. காளைப்பருவமுள்ள அவ்வூர் இளைஞர் சிறிதுங் கவலையின்றி அம் மைதானங்களில் விளையாடிக் குதுகலித்து ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டிருந்தனர். ஒருபுறம் வயிறு நிறைய மேய்ந்துவிட்டு மேய்ச்சற்றரையினின்றும் வீட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்லும் பசுக்கூட்டங்கள் மணிச்சத்தங்களுடன் கம்பீரமாய்ப் போகின்ற அழகும் அவற்றிற் சில கிடாரிகளைத் துரத்திக்கொண்டு மைலைக்காளைகள் முக்காரமிட்டுச் செல்லும் அழகும் கண்களுக்கு ஆனந்தமளிக்க, ஒத்துக்கு மத்தளங் கொடுத்தாற்போல் அவ்வொலிகளுக்கு இடையிடையே அம் மைதானத்தின் மத்தியில் ஓடாநின்ற தெள்ளிய ஓடையின் சலசலப்

பான சப்தமானது காதுக்கினிமை யுண்டாக்கிற்று. அவ்விஸ்தாரமான மைதானங்களுக்கு மத்தியில் பற்பல உத்தியான வனங்கள் காணப்பட்டன. அவை சமுத்திர மத்தியில் தோன்றும் பசுந்தீவுகளைப்போல் விளங்கின. அவைகளின் அழகை என்சொல்வேம். வரிசை வரிசையாய்ப் பல பழந்தரு மரங்களும் புஷ்ப மரங்களும் சந்தன முதலிய வாசனை மரங்களும் அவைகளின் ஊடே அழகிய சிறு பாதைகளும் காணப்பட்டன. லதாக்கிரகங்கள் ஆங்காங்கு ரம்மியமாய் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. செய் குன்றுகளும் பசும்புல் மேடைகளும் பூச்செடிகளுடன் இனிமையாய் விளங்கின. சிற்றருவிகள் வெள்ளைப்பருக்கைக் கற்களுக்கு மத்தியில் சலசலவென்று இனிமையான தொனியுடனே ஓடிக்கொண்டிருந்தன. பற்பல ஜாதிச் செடிகளும் கொடிகளும் பற்பல வர்ணங்களுடைய பூக்களுடன் இனிமையாய் விளங்க அவற்றின் மத்தியில் ஜலசூத்திரங்கள் ரம்மியமாய் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றினின்றும் தண்ணீர் ஆயிரமுகமாக ஆகாயத்திற் பல மெல்லிய தாரைகளாகக் கிளம்பி விளையாடிக் களைத்த வாலிபர் போன்று வளைந்து துளித்துக் கீழே விழுவது அற்புதக் காட்சியாயிருக்கும். ஆகாயமளாவி ஓங்கி வளர்ந்திருந்த விருக்ஷங்களில் பறவைகள் கூட்டங்கூட்டமாய்க் கூடிக் குதூகலிப்பது வந்த விருந்தினரைப் பாட்டாலுபசரித்துக் களிக்கச்செய்வதுபோல் விளங்கிற்று. இவ்விநோத காட்சிகளெல்லாம் உட்கார்ந்து கண்டு களிக்கச் சலவைக் கற்களால் உயர்ந்த ஆசனங்களமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகளுக்கருகே இந்திர தனுசில் தோன்றுகின்ற வர்ணங்களைப் பழிக்கும்படியான பற்பல வர்ணங்களையுடைய பலஜாதி வாசனைப் புஷ்பங்கள் தம்மைப் பாராமல் அலக்ஷியம் செய்துபோகும் ஆடவர்களையும் மகளிர்களையும் தம் வாசனையாகிற கைகளால் பிடித்திழுத்துப் பரிகாசம்பண்ணி உபசரித்துப் பின் அவர்களை வழியனுப்புமாபோல் சில அவர்கள் மார்புறத் தழுவின வண்ணமாகவும் சில அவர்கள் சிரமேல் அமர்ந்த வண்ணமாயும் மற்றும் சில அவர்கள் கையின் கண்ணே அமர்ந்து சிற்சில சமயங்களில் அவர்களின் கன்னங்களில் முத்தமிட்டு கொஞ்சிக்குலாவும் வண்ணமாகவும் கூடவே சென்றன. பூக்களின் தேன் துளிகளையும் மகரந்தப்பொடியையும் வாரிக்கொண்டு தென்றற்காற்றானது குபுகுபுவென்றுவீசிச் சகல ஜீவராசிகளையும்

சந்தோஷப்படுத்தும் சலவைக்கற்களாகிய படிக்கட்டுகள் நாற்புறமு மமைக்கப்பட்ட சிறு தடாகங்கள் பெரியோர் மனம்போல் தெளிந்தும் குளிர்ந்துமிராநின்ற ஜலத்தால் நிரம்பி கம்பீரமாய் விளங்கின. மனமொத்த மித்திரர்கள் அவரவரிஷ்டப்படி சுயேச்சையாய் உலாவிக்கொண்டும் உட்கார்ந்தும் பரமரகசியங்கள் பேசிக் களித்துக்கொண்டுமிருந்த காட்சியை அம்மம்ம என் சொல்வது! சில குழந்தைகள் ஓடியாடிக் கூச்சலிட்டுத் திரிவார்கள். சில தாய்மார்கள் தம்மின் புதல்வருக்கு அக்காட்சிகளின் அற்புதங்களை யெல்லாம் விளக்கிக் கொண்டே கற்பித்து மெல்ல உலாவுவர். எப்புறமும் சந்தோஷமும் உல்லாசமும் நிறைந்து அவ்வுத்தியான வனங்கள் அஷ்டலட்சுமியும் நிர்த்தனம் பண்ணுகிற விதமே விளங்கின. இருந்தாற்போல் வானமெல்லாம் ஒரே சிவப்பாய்த்தோன்ற அவ்வனங்கள் முழுவதும் செம்பஞ் சூட்டப்பட்டதுபோல ஒரே சிவப்பாய் விளங்கிற்று. சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அந்நிறம் முற்றிலும் மறைந்துவிட்டது. ஏககாலத்தில் அவ்வுத்தியானவன முழுவதும் மின்சார விளக்குகள் தோன்றின. அது ஒரு இந்திரஜாலக் காட்சிபோலவே இருந்தது. சூரியனும் வெட்கமடைந்து நாமிங்கிருக்க யோக்கியதை யில்லையென்று குடதிசையில் மறைந்தான். அய்யாஸ் இவ்வின்புற்ற காட்சிகளையெல்லாம் கண்ணுற்றுச் சந்தோஷமடைந்தும் தன்னருங்காதலி யில்லாக் குறைவால் சிறிது துக்கித்தான். குழந்தையின் முகத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் அத்துக்கமுமறைந்தது. அவ்வுத்தியான வனததினின்றும் புறப்பட்டு தான் தங்கியிருந்த சத்திரம் நோக்கிப் புறப்பட்டான். போகும்வழி பெரியகடை வீதியாயிருந்தது. ஆங்கு நடக்கும் வியாபாரங்களைச் சிறிது கவனித்து சுலபமாகவும் இலாபம் அதிகம் வரத்தக்கதாயுமுள்ள ஓர் வியாபாரம் செய்ய மனத்தில் சங்கற்பித்துக்கொண்டு இருப்பிடஞ்சென்று குழந்தையை உண்பித்துத் தானுமுண்டு அயர்ந்து நித்திரைபோனான். மறுநாட் காலையில் வேண்டிய காரியங்களை முடித்துக்கொண்டு குழந்தையைச் செவிலித்தாயினிடம் ஒப்புவித்துப் பெரிய கடைவீதி சென்று அரை மணங்கு பேரீச்சம்பழமும் ஒரு சிறு தராசுத்தட்டும் ஒரு நல்ல சிறு தகரப் பெட்டியும் வாங்கி அதில் அப்பழங்களை யிட்டுத் தெருத்தெருவாய் வியாபாரம்பண்ணி வந்தான். ஈக்கள் மொய்த்துப் பழம்புளிபோல்

தோன்றி அருவருப்பாய் நம் தெருக்களில் காணப்படும் விதமில்லா மல் குழந்தைகள் மனத்தைக் கவரும்வண்ணம் சிவப்பாயும் சொளை சொளையாயுமிருக்கப்பட்ட அப்பழங்களை வாங்கித்தின்ன தெருவிலிருக்கப்பட்ட குழந்தைகளெல்லாம் ஓடிவந்து கூட்டம்கூடின. அவனும் சொற்ப இலாபம் கிடைக்கும் வண்ணமே மலிவாய்க் கொடுத்தான். அன்று அவனுக்குப் போட்ட முதலும் பாதி இலாபமும் கிடைத்தது. அதனைக்கொண்டு திருப்தியடைந்து உணவுக்கு வேண்டியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு சத்திரம் போய்ச்சேர்ந்து குழவியை எடுத்துச் சீராட்டிக்கொண்டு அவ்விரவைச் சுகமாய்க் கழித்தான்.

(தொடரும்)

எஸ். சாமிநாதையர்.

சைவ சித்தாந்தம்.

(தொடர்ச்சி)

இவ்வாகமத்துளித்துணை வலியுறுத்திச் சிவனோடொற்றுமைப்பட நின்று தன்னைப் பாவிப்பதாகிய ஆன்ம ஞானமென்றே யப்பிரமேயமாய் ஒன்றோடும் உவமிக்கப்படாது நின்ற அச்சிவனை யறிதற்குபாயமென்றும், அங்ஙனம் பாவிக்கவே யச்சிவனோடொற்றுமைப்பட்டுப் பேரின்பத்தைப் பெறுவனென்றும், அசுத்தப்பொருளோடொற்றுமைப்பட்டு நின்ற ஆன்மாச் சுத்தப்பொருளோடொற்றுமைப்பட்டு நிற்குமாறெங்ஙனமென்னு மைய நீக்குதற்குத் தொகுத்தொரு வார்த்தையாற் கூறுதுமென் றெடுத்துக்கொண்டு ஆன்மா எதனையெதனைச் சார்ந்தான் அதனதன் சுபாவமே தன் சுபாவமா யதுவதுவாய் நிற்பனென்றும் இங்ஙனமாகலாற் சிவனோடொற்றுமைப்பட்டு நிற்புழிச்சிவன் குணங்களாகிய வெண்குணங்களுந் தன் றன்மையாகக் கொண்டு சிவனேயாய் நிற்பன் இதுவே சிவத்துவத்தைப் பெறுதலென்றும் இதற்கு மேலறியற்பாலன வொரு நூலினுமில்லை முக்காலுஞ் சத்தியமென்று வலியுறுத்தியும் ஆன்மா எல்லாவற்றினு மதுவதுவாய்நிற்குமாற்றை யின்னும் விளங்கக்கூறுதுமென் றெடுத்துக்கொண்டு பூதான்மா, தத்துவான்மா, மந்திரான்மா, அந்தரான்மா, சீவான்மா, பரமான்மாவென அறுவகைப்படுத்தி அவ்வவற்றிற் கூடியவழி யவ்வப்பெயர் பெற்று அது வதுவாய் நிற்பனென ஆண்டாண்டு நிற்குமாறு விரித்துணர்த்தியும் படிகத்தை யுவமைகூறியும் இங்ஙனம் ஏனையாக மங்கள்போலப் பொருள் கவர்ச்சிப்பதற்கு இடங்கொடாதவண்ணம் அறுமுகக்கடவுண் மாட்டுவைத்த கருணை மிகுதியானங்கையினெல்லிக்கனிபோல ஆன்மாவினியல்பு விளங்க வுணர்த்திப் பலகாலும் வலியுறுத்தி யெல்லா வாகமங்களினு மிது சிறந்ததென்பது தோன்றச் சருவ ஞானோத்தரமெனப் பெயருமிட்டருளிச்செய்த ஸ்ரீகண்டருத்திரக்கடவுளின்

திருவுளக்குறிப்பிங்ஙனமென்க. இவ்வான்ம இயல்பு திராவிட மகாபாடியத்தில் ஆறுஞ்சூத்திரத்தினின்றுஞ் சுருக்கி எடுத்து எழுதப்பட்டது. இன்னும் இதன் விரிவை அப்பாடியத்திற் காண்க.

ஆன்மா மும்மலங்களு நீங்கி சிவன் குணங்களாகிய எண் குணங்களையும் பெறுதலால் தன்னிடத்தில் சுப்பிரகாசமாய் விளங்குதலென்னுஞ் சிவத்துவபூர்த்தி விளக்கமாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுதலே ஆன்மாவுக்கு சொருப லக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பு.

ஆன்மா அநாதியே ஆணவமலத்தோடு கூடி அறிவின்றி நிற்றலால் அறிவு விளங்குதற்பொருட்டு சூழ்ச்சித் துணைவராகிய அந்தக்கரணங்களோடு கூடிநின்று சாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தை அடைதல் தடத்த லக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு ஆக இருவகை யியல்பும் கண்டுகொள்க. புத்தி தத்துவத்திலுள்ளதான சத்துவகுண விளக்கமே சுகமும் ரசோகுண விளக்கமே துக்கமும் தமோகுண விளக்கமே மோகமுமாமென்க.

சம்சாரத்தில் தனக்கு வேறான புத்தி தத்துவத்திலுள்ளதாய்த்தன் மாட்டு விளங்குஞ் சத்துவகுண பூர்த்தியே போகானந்த மல்லது வேறில்லையென்பது சர்வாகம சம்மதம். ஆதலால் முத்தியினும் தனக்கு வேறான அநாதிமுத்த சிவத்திலுள்ளதாய்த் தன்கண் அத்துவித சம்பந்தமாய் விளங்குஞ் சிவசாட்குண்ணிய பரிபூர்த்தியே மோக்ஷானந்தம். இங்ஙனமாகவில் சிவசாட்குண்ணிய சொரூப சிவத்துவம் ஆன்மாவில் அத்துவிதமாய் மேலிட்டு விளங்கும் பொருட்டே தீக்ஷையில் ஆன்மாக்களைப் பிராசாத மார்க்கமாகக் கொண்டு சென்று துவாதசாந்தத்தில் அநாதிமுத்த சிவனிடத்தில் யோசித்து, பின்னர்ச் சிவசாட்குண்ணியங்களை ஆன்மாவில் தலைக்கூடப்பண்ணி ஒவ்வொன்றிற்கு மும்மூன்றாகுதி செய்தல் வேண்டிற்று. இவ்வாறன்றி ஆன்மாவிற்கு சிவ சாட்குண்ணியங்களின் வேறாக சாட்குண்ணியந் தனியே யுண்டென்று ஓராகமமும் உரைத்திலது. அத்துவித சொரூபம் சிவஞான மாபாடியத்துள் விஸ்தாரமாக எடுத்துக்காட்டி யுரைக்கப்பட்டது. அதையும் சுருக்கி யுரைப்பாம்.

அத்துவிதமென்னுஞ் சொல்லின் நகரம் அன்மை, இன்மை, மறுதலை என்னு மூன்றனுள் ஒன்று பயக்கும். அவற்றுள் இன்மைப்பொருள்கொண்ட மாயாவாதி இரண்டின்மை யொரு பொருளினன்றி [illegible] முதலியவாயெண்ணப்படும் பொருள்க ளில்லாமையா னத்துவித [illegible]ஞ் சொற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதே யாமெனவும் ஒரு பொருளாயினுங் குணகுணியின் வேற்றுமைதோன்ற நிற்பின் கேவலம் ஒன்றாத லின்மையின் அத்துவிதமென்பது உபசாரச்சொல்லாய் முடியுமாகலிற் றன்னின்வேறு யொருபொருளுமின்றித் தானுங் குணமுடைப் பொருளென விசேடிக்கப்படுதலின்றி நிருவிசேடமாய் நிற்கும் பரப்பிரமப்பொரு ளென்பது அத்துவிதமென்னுஞ்

சொல்லிற்குப் பொருளெனக் கோடலின் அவர் கேவலாத்துவிதிகளெனவும் வழங்கப்படுவர்.

இராமநுஜர் சிவாத்துவித சைவர் முதலியோரும் அவ்வாறே யின்மை பற்றி யொன்றெனப் பொருள்கொண்டு சத்தி சங்கற்ப முதலிய குணங்கள் பரம் பிரமப்பொருட்கு உளவென்று உபநிஷதங்கூறுதலானும் அவை செயற்கை யென்றற்கு ஓரியைபின்மையானும் பசுபாச வுண்மையு முபநிடதங்களி னோதலானும் அவையொடு முரணிக் கேவலாத்துவிதமெனக் கோடல் பொருந்தாமையின் தன்னோடு இயைபுடைய பசுபாசங்களானும் தன் குணங்களாகிய சத்தி சங்கற்ப முதலியவற்றானும் விசேடிக்கப்பட்டு விசிட்டமாய் நின்ற பரம் பிரமம் இரண்டில்லை ஒன்றென்பதே யத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப் பொருளென விசிட்டாத்துவிதங் கோடலின் அவர் விசிட்டாத்துவிதிகளென வழங்கப்படுவர்.

பேதவாதிகள் மறுதலைப் பொருள்பற்றி யிரண்டன் மறுதலையாகிய வொன்றெனப் பொருள்கொண்டு அங்ஙனங் கொள்ளவே அவ்வொன்றன் மறுதலையாகிய இரண்டாவது முண்டென்றற்கு இழுக்கின்மையின் அத்துவிதமென்பதுந் துவிதமென்னும் பொருளைப் பயக்குமென்று போவர்.

அவரெல்லாம் அச்சொற்கு ஒன்றே பொருளெனக்கொண்டு தத்த மதங்களோடு முரணாமைப் பொருட்டுக் கேவலம் விசிட்டம் மறுதலை யென்னும் அடைகூட்டி யிடர்ப்பட்டுப் பொருள்கொள்வர். அவருள் மாயாவாதி கூறுங் கேவலமும் பேதவாதி கூறும் மறுதலையுஞ் சுருதியோடு முரணுதலினீண்டைக் கேலாவாம். ஏனையோர் கூறும் விசிட்டம் பொருந்துமாயினும் அத்துவிதத்திற்குப் பொருள் ஒன்றெனக் கோடல் பொருந்தாது என்னை ஒன்றென்பது பொருளாயின் ஒன்றெனவே விளங்கக்கூறவமையும் அவ்வாறன்றி அத்துவிதமென உய்த்துணரவைத் தோதவேண்டாமையானும் ஒன்றெனப் பொருள் கொள்ளின் மகாவாக்கியப்பொருள் பயப்பதோர் விசேடமின்மையின் அத்துவிதமென்றது பற்றி ஆண்டொரு பயன்படாமையானுமென்க மற்றென்னையோ அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப் பொருளெனிற் சித்தாந்த சைவருணர்க்குமாறு காட்டுதும். அது நீயாகின்றாயெனவும் அது நானாகின்றேனெனவும் அது இதுவாகின்றதெனவும் மூவிடம்பற்றி நிகழுந் தத்துவமசி முதலிய மகாவாக்கியங்களைக் கேட்ட வழி அதுவென்பது ஒரு பொருள். நீயென்பது ஒரு பொருளாகலின் ஒரு பொருள் மற்றொரு பொருளாமாறு யாங்ஙனமென்னும் ஐய நீக்குதற்கு எழுந்ததாகலின் அதுவிதுவாதற்கேதுவா யவ்விரண்டற்கு முளதாகிய சம்பந்த விசேட முணர்த்துதலே அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்குப் பொருளென் றுணர்ந்துகொள்க. (இன்னும் வரும்).

சுப்பிரமணியபிள்ளை,

மதுரை திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் மடம்.